

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS ZASEDANJA
25. NACIONALNEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA**

Zveza Prijateljev Mladi
Mladine Slovenije

25. nacionalni otroški parlament

**IZOBRAŽEVANJE
IN POKLICNA ORIENTACIJA**

**Državni zbor Republike Slovenije,
Ljubljana, 13. april 2015**

Zasedanje 25. nacionalnega otroškega parlamenta (NOP) je potekalo 13. aprila 2015 v Državnem zboru RS. Osrednja tema razprav je bila IZOBRAŽEVANJE IN POKLICNA ORIENTACIJA. Zasedanje je otvorila Nomi Hrast iz Maribora, predsednica 24. NOP.

Začetek: ob 9. uri

Nomi Hrast: Dobro jutro vsem skupaj. Lepo pozdravljeni na že 25. nacionalnem otroškem parlamentu. Moje ime je Nomi Hrast in sem predsednica 24. NOP. Lepo pozdravljam udeležence in udeleženke 25. NOP: vse mlade parlamentarce in parlamentarke, mentorje in mentorice, regijske koordinatorje in koordinatorice otroških parlamentov ter ostale vabljenе goste. Še posebej lepo pozdravljam dr. Milana Brgleza, našega gostitelja in predsednika Državnega zbora RS, predsednika RS, gospoda Boruta Pahorja, ministra za javno upravo, gospoda Borisa Koprivnikarja in predsednico Zveze prijateljev mladine Slovenije, gospo Darjo Groznik ...*aplavz*...

Veseli smo in počaščeni, da ste danes tukaj z nami. Sedaj sledijo uvodni nagovori in za besedo prosim dr. Milana Brgleza, predsednika Državnega zbora RS. Prosim...

Dr. Milan Brglez: Spoštovani predsednik republike, spoštovani mladi parlamentarci in parlamentarke, gospe in gospodje. Dovolite mi, da vas uvodoma lepo pozdravim v državnem zboru, ki letos že kar tradicionalno gosti otroški parlament, 25. po vrsti. Ob tem je treba pohvaliti predvsem nosilce projekta, ki že vsa ta leta vztrajate in mlade spodbujate k razpravi in zanimanju za problematiko, ki se jih neposredno dotika. Seveda pa me zanima tudi kako to, da se kljub precejšnjemu nezanimanju mladih za vse, kar je povezano s politiko, najdete tudi takšni, ki želite sodelovati v postopku odločanja, ki želite, da se vas sliši in želite aktivno vplivati na razvoj družbe in dogajanje v njej. V našem državnem zboru se sprejemajo nekatere pomembne odločitve, potekajo številne razprave, včasih bolj drugič manj ostre, enkrat bolj drugič manj konstruktivne. Ne glede na to pa se trudimo, da so čim bolj demokratične. Danes ste ponovno na vrsti vi, mladi parlamentarci in parlamentarke, da izrazite svoje mnenje, stališča in svoja prepričanja ter da na demokratičen način izberete novo osrednjo temo za prihajajoče šolsko leto. V šolskem letu 2014/15 ste si za rdečo nit oziroma za osrednjo temo vašega zanimanja izbrali izobraževanje in poklicno orientacijo. Izbrali ste si temo, ki je bila vedno aktualna in pomembna. Danes, ko lahko rečemo da živimo v družbi znanja, pa je ta tema postala celo nepogrešljiva. Pridobivanje znanja veščin in sposobnosti, vse to namreč sodi v izobraževanje in je ključnega pomena za osamosvajanje mladih. Hkrati mladim omogoča uresničevanje njihovih potencialov in doseganje ciljev ter jih oboroži s prilagodljivostjo. Slednja je zaradi nepredvidljivih razmer na trgu dela še kako dobrodošla, če ne že kar nujna. Nenazadnje je dobra izobrazba pomembna ne le za vas kot posameznike temveč za družbo kot celoto. Je namreč zagotovilo za razvoj gospodarstva in posledično družbene blaginje. Izobraževanje in poklicna orientacija sta kot rečeno izjemno pomembni, hkrati pa tudi izjemno zahtevni vprašanji, ki znata biti včasih v vaših letih celo nekoliko zagatni. Postavljeni ste namreč pred izbiro, ki vas bo v veliki meri doživljenjsko zaznamovala. Stara modrost pravi, da ne more biti vsak za vse, da nihče ni dober prav na vseh področjih, kar pa moramo razumeti tudi tako, da ni potrebe, da bi morali biti vsi odlični v vseh stvareh. Enim leži to, drugim ono, eni so za številke, drugi za medčloveške odnose, spet tretji so bolj umetniško nadarjeni. Nekaterim bolj ležijo poklici, ki zahtevajo veliko izzivov in veliko mero individualnosti, spet drugim pa takšni, ki temeljijo na skupinskem delu. Izbira je pestra in posledično tudi težka, svetujem pa vam da prisluhnite sami sebi, da se vprašate kaj je tisto kar vas veseli, kje so vaši interesi in vrednote, kaj vas motivira in kaj vas osrečuje. Dobršen del praktičnosti v smislu zaposljivosti seveda ne more biti odveč, sploh v teh negotovih in nepredvidljivih

časih. Pa vendar ne stavite vsega samo in zgolj na to. Polagam vam torej na srce, da najprej in predvsem prisluhnete samim sebi in svojim željam, kajti vsako delo, ki ga človek opravi z veseljem, torej s srcem in dušo, bo zagotovo dobro opravljeno.

Spoštovani mladi parlamentarci, spoštovane mlade parlamentarke. Znanje - in pri tem mislim na znanje vseh vrst ne le formalno izobrazbo - je dragocena naložba in bogata popotnica za prihodnost. Nihče vam ga ne more vzeti. Lahko pa vam to znanje, morda kakšne prav posebne veščine odprejo prenekatera vrata. Prav za to vam želim, da bi bili še naprej radovedni in vedoželjni in da bo vseživljenjsko učenje vaše vodilo in vaš izziv. Vedno je namreč pravi čas, da se naučite in naučimo še česa. Želim vam pestro razpravo in hvala za pozornost.

...aplavz...

Nomi Hrast: Najlepša hvala. Sedaj prosim za besedo gospoda Borisa Koprivnikarja, ministra za javno upravo RS.

Boris Koprivnikar: Hvala, predsedujoča. Spoštovani predsednik republike Borut Pahor, predsednik državnega zbora Milan Brglez, mlade Slovenke in Slovenci, parlamentarke in parlamentarci. V izjemno veselje mi je, da vas vidim v tej hiši pri tem početju, ki mu rečemo proces demokratičnega odločanja. Zakaj mi je to tako pomembno? Ker smo še vedno mlada država, zato ker v tej mladi državi še razvijamo procese odločanja, zato pa rabimo ljudi, ki bodo razumeli, kako težavno je usklajevati zelo različne interese, kako težavno je iskati rešitve, ki bodo zadovoljile večino, pa nikdar vseh. Prosim vas, da vztrajate na tej poti, prosim vas, da soočate dejstva, stališča... in še eno prošnjo imam, tako za vas kot za vse tiste, ki v teh procesih odločanja sodelujemo: da nikdar ozkih osebnih interesov ne postavimo pred interese širše družbe, širše države. Upam, da se boste iz tega procesa parlamentarne demokracije naučili, postali dobri in tako tudi pripomogli k temu, da bo naša država spet hitreje in bolj uspešno rasla. Tema tokratnega srečanja pa je tudi izobraževanje in poklicna orientacija. Izjemno pomembna tema in zato vam polagam na srce, vprašajte se, kaj je dobro za vašo kariero, vašo bodočnost za ves stabilen razvoj, za blagostanje vaših družin, ki si jih boste ustvarili in da pri tem, ko razmišljate o poklicnem izobraževanju in karierni poti, ne razmišljate samo o strokovnih vprašanjih, samo o matematiki, kemiji, fiziki in ostalih vprašanjih. Razmišljajte tudi o funkcionalnih vprašanjih, o tem, kako boste sodelovali v timu, o tem kako boste projektno vodili zadeve, o tem kako boste znali komunicirati, kako boste znali druge pritegniti k svoji ideji. Tako strokovna kot funkcionalna znanja tvorijo neko osebo, ki lahko sebi in družbi veliko pripomore. Želim vam veliko uspeha pri delu v vašem parlamentu. Prepričan sem, da bodo tudi vaši starejši kolegi z veseljem pregledali zaključke in vaša priporočila in veselim se svežih idej kritičnosti in odprtosti v tej hiši demokracije.

...aplavz...

Nomi Hrast: Najlepša hvala. Sedaj prosim za besedo še gospo Darjo Groznik, predsednico Zveze prijateljev mladine Slovenije. Izvolite...

Darja Groznik: Dober dan. Moj pozdrav gre najprej vam, mlade parlamentarke in parlamentarci, tukaj smo zaradi vas in za vas. Vsako leto znova se veselim tega dne. Pozdravljam tudi predsednika republike gospoda Boruta Pahorja, predsednika državnega zbora gospoda Brgleza, ministra za javno upravo, gospoda Koprivnikarja, predstavnike ministrstev in vse ostale prisotne. 25. nacionalni otroški parlament, to je zavidljiva obletnica programa Zveze prijateljev mladine Slovenije. Naj se najprej zahvalim vsem pobudnikom tega programa, vsem na ZPMS-ju in v društvih, mentorjem, ki so generacijam mladih stali ob strani in vsem mladim, ki so v našem programu našli spodbudo za argumentirano sporočanje svojih stališč in potreb. V 25-letnem obdobju je bilo na šolah v vaših lokalnih okoljih in nenazadnje v tej dvorani, slišati veliko mladih, a zrelih mnenj. Nekoč mladi parlamentarci so zrasi v uspešne odrasle na različnih področjih, nekateri izmed njih danes sedijo v poslanskih klopih. Veliko vaših mnenj smo imeli priložnost slišati že v novembru, ko smo organizirali konferenco ob 25. obletnici sprejetja Konvencije o otrokovih pravicah. Sprejeli ste zaključke, s katerimi ste pokazali svojo zrelost, premišljenost, razgledanost in jasno izrazili svojo zahtevo po slišanosti, upoštevanosti in po spremembah. Zaključki so dobri napotki za delo Zveze prijateljev mladine Slovenije. Izpostavili ste tudi vzroke za strah pred javnim nastopanjem, predlagali strategije, programe za izboljšanje pedagoške prakse, zahtevali, da se v srednje šole uvede učni predmet, ki bo omogočal pridobivanje znanj in spretnosti za aktivno državljanstvo. To kaže na to, da si želite biti samozavestni, da želite sporočati svoja mnenja, da veste, kaj je odgovornost in takšne bodoče mlade podjetnike, učitelje, zdravnike, frizerje, umetnike si želimo, želimo si tudi take politike. Na konferenci ste povedali, da pričakujete, da se ohrani brezplačno in povsem dostopno javno in kakovostno izobraževanje, pozvali ste vse odločevalce, da naj varčujejo drugje in ne pri vas. To je tisto, za kar se ves čas zavzema Zveza prijateljev mladine Slovenije; želimo enake možnosti za vse. Enake možnosti za vse, ne glede na to, od kod geografsko prihajate in kako težka ali lahka je denarnica vaših staršev. Žal pa se je stanje v zadnjih 25. letih na tem področju močno poslabšalo. Socialne razlike se sicer trudimo lajšati humanitarne organizacije, ampak volja na strani tistih, ki odločajo, žal ni dovolj. Nasprotno, vem, da marsikdo od vas odhaja v srednjo šolo in gotovo veste, kaj to pomeni, to šolanje nekaj stane, dobro veste, kako težko je priti do Zoisove štipendije itd. Zveza prijateljev mladine Slovenije opozarja, da je nujen sprejem nove resolucije o nacionalnem programu za otroke. Otroštvo oziroma odraščanje je tesno povezano z izobraževanjem. Če še malo pogledam v šolo, se mi zdi nedopustno, da se je v treh letih zamenjalo pet ministrov za šolstvo. Tudi prek tega podatka se zrcali odnos do odraščajočih. Izobraževanje in s tem povezana poklicna orientacija je tema letošnjega zasedanja. Kdo od vas gre jeseni v srednjo šolo?*smeh*.... ja skoraj vsi. Hvala. In kdo od vas že ve kaj bo po poklicu? No, manj seveda, kar je logično, ampak nič hudega. Poglejte, jaz še na sredini študija nisem vedela, kaj bo z mojo poklicno potjo, ampak sčasoma se to že izkristalizira. Izbira poklica naj bo nekaj, kar izvira iz vaše želje in radovednosti, ker z ljubeznijo do tistega, kar imate radi in s trudom lahko prav iz vsakega poklica naredite svojo svetlo prihodnost in vsak poklic spremenite v poklic prihodnosti. Kjer je volja, se najde pot, bodite prepričani. Še nekaj bi rada poudarila: družba se spreminja, mogoče danes hitreje kot kdajkoli prej in včasih je težko izluščiti, kaj je pomembno in kaj ni. Količina informacij, ki smo jim vsakodnevno izpostavljeni in ki nam je na razpolago, je prevelika, da bi jo lahko zaobjeli v celoto. Zavedajte se, da je učenje vseživljenjski proces, pa to ne velja samo za vas, ki odraščate, to velja tudi za nas odrasle, ki na to mogoče radi tudi pozabimo. Želim vam uspešen dan in dobro, plodno, argumentirano razpravo. Vsa vaša mnenja so vredna našega posluha in vaši premišljeni predlogi so vredni naših premišljenih dejanj. Svoja mnenja lahko sporočite tudi preko facebook profila otroški parlament, saj bi pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije radi sledili vašim razmišljanjem. Srečno jeseni, ko boste odhajali v srednjo šolo in nasploh lep dan vam želim.

...aplavz...

Nomi Hrast: Najlepša hvala. Sedaj pa prosim za besedo še gospoda Boruta Pahorja, predsednika republike Slovenije.

Borut Pahor: Spoštovana predsednica, predsednik državnega zbora, minister, spoštovana predsednica Zveze prijateljev mladine Slovenije, lep pozdrav vsem mladim poslankam in poslancem in tudi mentorjem, ki so z vami prišli danes v Ljubljano. Rad bi povedal tri stvari. Najprej bi se rad zahvalil Zvezi prijateljev mladine Slovenije, da je četrto stoletje zelo vztrajno, domiselno, ambiciozno vodila ta projekt in ga tako namerava tudi v prihodnje, čeprav ji država pri tem pomaga manj kot si ta projekt zasluži. Darja, vam in vsem vašim sodelavcem iskrene čestitke ob jubileju!

S kančkom osebne nostalgije sem bil pred 25. leti, kmalu po prvih demokratičnih volitvah izvoljen, ker sem bil eden od mlajših poslancev, za predsednika komisije za mladinska vprašanja in sem gotovo imel nekaj zraven pri prvem otroškem parlamentu. Je pa tega že toliko nazaj, da se tega niti dobro ne spomnim. Drugič bi se rad zahvalil mentorjem. Brez ljudi, ki na osnovnih pa tudi na srednjih šolah kasneje skrbijo za to, da naši mladi ljudje ne dobijo samo znanja, ampak dobijo tudi nek navdih, ne bi bilo izjemno uspešnih ljudi ali pa zadovoljnih ljudi. Ni nujno, da bo vsak posegel po zvezdah, bo pa zelo veliko, če bo zadovoljen sam s seboj in s tem tudi samozavesten in bo dajal nekaj tudi okolici in ne samo sebi in svoji družini. Ampak brez dvoma pa ne bi bilo tistih, ki sežejo po zvezdah že v rani mladosti, kmalu po končanem faksu, brez mentorjev, ki skupaj z njimi in s starši odkrivajo njihove talente. In tukaj prehajam na drugo točko. Že predsednik državnega zbora je dejal, da sledite vašim željam pri tem, kaj se boste šolali in kaj želite postati. Zelo veliko sem med srednješolci. V zadnjih treh tednih sem bil v Mariboru na srednji in višji lesarski šoli, prejšnji teden na zelo temperamentni razpravi z dijaki bežigradske gimnazije in pogovarjali smo se ravno o tem vprašanju, ki ga boste tematizirali danes. O tem, kam naj se mladi usmerijo danes zato, da bodo uspešni in da boste na koncu zadovoljni s tem, kar počnete. Osebno menim, da človek ne more biti ustvarjalen, ne more narediti neke presežne vrednosti na področju, kjer dela, če ni zadovoljen s tem, kar počne, če to ni del njegovih sanj. Kljub temu, da sem in tja starši dvignejo obrvi, ko kot predsednik republike to rečem, bom tudi vam dejal: ko se boste odločali za šolanje naprej, za srednjo šolo in po srednji šoli za fakulteto, če ne boste študija ali šolanja končali na poklicni ali srednji stopnji, se odločajte v skladu z vašimi sanjami. Zakaj se mi zdi to pomembno? Vi pripadate generaciji, ki prav gotovo ne bo zaključila zaposlitvene dobe v poklicu, v katerem se bo verjetno zaposlitev začela. Čas, prostor, svet se spreminjajo tako hitro, da se boste tudi vi, ne samo menjali znotraj poklica dejavnosti ampak morda tudi med ostalimi poklici. To se že dogaja in v prihodnosti se bo še veliko bolj. Kaj je vsaj približno neka formula, ki zagotavlja, da boste ob teh zelo stresnih menjavah, ki bodo postale del vašega vsakdana, uspešni? To, da se v srednjih šolah, na fakulteti razvijate v ustvarjalne osebnosti, ki razumejo svet, ki razumejo svojo vlogo v svetu, ki znajo razumeti nekatere temeljne stvari, ki so v njih ali okoli njih, ker na koncu koncev pridobivanje znanja ni samo sebi namen. Gre za to, da skozi to oblikujete neko vaše videnje okolja, v katerem živite in ga skozi vaše delo tudi spreminjate. Zato se mi zdi, da človek pride do tega, da je ustvarjalen samo, če študira tisto, kar ga veseli. Tistemu bo dal res ves svoj talent in energijo. In kot je rekla Darja, ni nujno, da znate videti, kje so vaši talenti že v srednji ali poklicni šoli, čeprav je mogoče, da jih boste odkrili kasneje, morate pa jim dati možnost. To pomeni, da ste radovedni, da ves čas iščete nekaj novega, da niste zadovoljni s tistim, kar je že videno, kar je že doseženo. To seveda nas kot starše jezi, to seveda jezi tudi vaše mentorje, to jezi ves svet okoli vas, ampak vaša naloga je, da natančno to počnete, da izzivate, da vidite, kje na drugi strani roba svet še ni odkrit, še ni viden. Najbolj pomembno v življenju je dostojanstvo posameznika. Zato pravilo: nikomur ne storite nič takega, kar si ne bi želeli, da ta stori vam in boste v življenju uspeli. Razvili se boste v ustvarjalne osebnosti, dali boste sebi in vašim družinam, ki jih boste oblikovali tisto, kar od vas pričakujejo in dali boste nekaj tudi družbi. Morda ne bo družba

dala toliko kot bi si zaslužili zaradi tega, ampak zadoščenje, da ste pustili nekaj za dobro vaših otrok boste videli, bo nekaj kar vas bo zelo osrečevalo. In na koncu še tretja stvar, s katero končujem: vabilo.

Danes bo otroški parlament težka stvar, odgovorna, stresna, zastavljati boste morali težka vprašanja, odgovarjati nanje in jaz mislim, da se temu prileže tudi nekaj zabave. Kdo je za to? ... *kratek premor*... Ok. Kdo nasprotuje temu? Ne? Potem grem lahko naprej. Ob treh popoldan bom gospoda Marka Soršaka - kdo od vas ga gotovo pozna ... dvignite roko tisti, ki ga poznate ali tisti, ki ste že slišali za akcijo 20 za 20? ...*uau...super....* ok. Je bil na vaši šoli?.... - odlikoval z jabolkom navdiha. To je nagrada za tiste, ki s svojim delom, ki ga opravljajo s srcem, navdihujejo tudi številne druge. Kot veste, Marko Soršak hodi po osnovnih šolah in zbira denar za glasbeno opremo šol, ki si je sicer ne bi mogle privoščiti. 10 osnovnih šol že ima popolno opremo za glasbeno ustvarjanje in kolikor sem slišal, so tako pedagogi kot otroci zelo veseli in danes bodo prišli nastopat. Zraven njih pa bodo prišle še glasbene legende od Siddharte do Kingstonov in vseh ostalih. Mislim, da se spodobi, da vas povabim ob treh v predsedniško palačo. Kdo je za to?*aplavz*... Predsednica, v veliko čast mi je, da lahko kot prvi predlagam proceduralni predlog, 15 minut do treh prekinete zasedanje in omogočite poslankam in poslancem, da pridejo v predsedniško palačo in uživajo v prireditvi, ki je ne bodo pozabili. Hvala.

...*aplavz*...

Nomi Hrast: Najlepša hvala, gospod predsednik. Z veseljem bomo prišli, uživali in se zabavali. Še prej pa imamo z nami tudi nekaj poslancev in če bi želeli, se nam lahko predstavite z imenom in priimkom in če nam želite še kaj povedati. Izvolite.

Violeta Tomič: Verjetno me že vsi poznate iz prejšnjega poklica, ki je igralski. Zelo veliko sem delala tudi za otroke, ogromno sinhronizirala risanke, zelo veliko predstav za otroke sem odigrala. Trenutno v Mini teatru še ohranjam dve otroški predstavi: Saprarniška in Pekarna Mišmaš. Drugače pa je moj glavni poklic tukaj. Tukaj skušam nekako sprejeti take zakone, da bo vaša prihodnost lepša in boljša, zato sem se tudi odločila, da zapustim svet umetnosti in se spopadem z izzivi. Najlažje je kritizirati, najlažje je govoriti, da se nič ne da, ampak vam polagam na srce: preden ne poskusite, nikoli ne obupajte. Najprej je treba dati čisto vse od sebe in potem vidite rezultat. Brez truda ni nič. Saj veste kako pravijo: če hočete zadeti na lotu, morate vsaj srečko kupiti. No tako sem se tudi jaz odločila, da zamenjam svoj poklic, ki je bil relativno lahкотen proti temu kar počnemo tukaj in se spopadam z novimi izzivi. Vam želim prijeten dan, z vami bom nekaj časa, kajti pozneje bom morala odhiteti drugim izzivom naproti. Vam želim čudovit dan, preizkusite te poslanske stole in povejte vse, kar vas muči, zahtevajte odgovore, bodite aktivni. Vsak v svojem okolju lahko prispeva ogromno. Ogromno lahko prispevamo že k temu kakšen odnos imamo do narave, živali, do sosedov, do šibkejših. Tukaj boste vedno vzor svoji okolici. Želim vam uspešen dan in veliko lepega. Nasvidenje.

...*aplavz*...

Nomi Hrast: Najlepša hvala. Izvolite...

Matjaž Hanžek: Nisem tak dober govornik kot Violeta, pa ne samo zaradi tega, ker je ona izvežbana igralka, ampak jaz sem po naravi bolj slab govornik. Vseeno pa sem vesel, da sem prišel. Oproščam se, da sem malo zamudil. Nekaj sva z Violeto morala dokončati, da lahko drugi nadaljujejo. Tako je tudi zelo pogosto v državnem zboru, kjer velik del poslancev malo zamuja. To ne pomeni, da ne poslušamo. Vsi imamo v svojih sobah mikrofone oziroma zvočnike, da poslušamo kaj se tukaj dogaja. Oba z Violeto sva ne samo kolega v poslanski skupini Združene levice. Podobno kot Violeta sem zamenjal svoj bivši poklic, ki je bil upokojenec, s tem, da sem prišel v državni zbor. Tako kot Violeta, dokler ne preizkusiš vseh sprememb, ne moreš reči, da se nič ne da. Tako sem se tudi jaz odločil, volivci so rekli, da mi zaupajo in moram to zaupanje uresničiti. Hvala lepa. Jaz sem prepričan, da

boste vi tudi mnogo bolje kot mi upravičili zaupanje, ker ste še mlajši in imate še mnogo več časa, da to naredite. Hvala lepa in dobro delo. Pozdravljen tudi predsednik republike, predsednik državnega zbora in tudi minister. ...aplavz...

Nomi Hrast: Najlepša hvala. Ima še kdo drug kaj za povedati mladim parlamentarcem? Ne? Potem pa bom podala kratek povzetek lanskega parlamenta, ki je bil 24. nacionalni otroški parlament in na katerem smo razglabljali o temi razmere v družbi. Tema je zelo obširna, zato smo se razdelili v štiri skupine. V skupini **drugačen sem, saj si tudi ti** smo ugotovili, da mladi razumemo, da je drugačnost dobra za razvoj in za delovanje družbe, vendar je še ne znamo sprejemati. V skupini **doseganje ciljev** smo ugotovili, da se doseganje ciljev mnogim otrokom odmika zaradi njihovega socialnega položaja, ne zaradi njih samih ampak njihovih staršev, kar se nam zdi, da je nujno treba spremeniti in tudi vidimo, da se mnogo politikov in poslancev ter tudi Zveza prijateljev mladine Slovenije trudi na ta način. V skupini **revščina in brezposelnost mladih** smo opozorili na izseljevanje mladih izobraženih iz Slovenije in na beg možganov ter premalo motiva oziroma motivacije, da se vrnejo nazaj. V skupini **vpliv medijev** smo predlagali dan brez medijev ali štafeto pozitivne. Kar pomeni, da bi vse šole imele dan in bi si pomagale oziroma bi si podajale štafeto pozitivne in predvsem bi gojili otroški optimizem, ki bi se potem širil okoli po ostalih šolah in tudi šole bi se povezale med seboj. Veliko je bilo še takih idej in zavedali smo se pomembnosti naših predlogov ter to, da imamo možnost predlagati boljše rešitve za našo družbo, še posebej za to, ker smo mi mladi ena najbolj ranljivih skupin in ravno za nas se že veliko ljudi trudi, tudi mi sami vidimo in vemo, da imamo dobre ideje, ki jih lahko posredujemo starejšim, ki so odločevalci in ki lahko vidijo, kakšni problemi nas pestijo. Lahko jim povemo, kaj oni dobro delajo za nas. No, s tem pa smo nadaljevali in nadaljujemo tudi na že 25. otroškem parlamentu, ki poteka na temo **izobraževanje in poklicna orientacija**. To temo smo izbrali na lanskem nacionalnem otroškem parlamentu in o njej smo razpravljali v šolah, na regijskih razpravah in sedaj bomo razpravljali o njej tudi na tem parlamentu. Skozi potek današnjega zasedanja bomo videli do kakšnih ugotovitev in rešitev bomo prišli vsi skupaj, kakšne bomo lahko poenotili z regijskih otroških parlamentov in do kakšnih novih bomo lahko prišli.

Sedaj pa je čas, da potrdite na pripravljalnem sestanku predlagano novo delovno predsedstvo in predsednika. Pred desetimi leti je bilo na zaključku nacionalnega parlamenta sklenjeno: v vsaki regiji (17 regij), kakor jih določa Zveza prijateljev mladine Slovenije, predstavniki regijskih parlamentov izberejo izmed sebe predstavnika, ki bo sodeloval na skupnem pripravljalnem sestanku v Ljubljani. Ta skupina pripravi tudi vse za nemoten potek nacionalnega otroškega parlamenta. Na pripravljalnem sestanku, ki je potekal 24. marca v Ljubljani, so bodoči letošnji parlamentarci predlagali naslednje predstavnike regij v delovno predsedstvo - predstavnike prosim, da vstanejo, ko jih pokličem: Ciril Cerovšek, dolenska regija, predsednik delovnega predsedstva; Žan Koprivec Perjet, osrednje slovenska regija, član delovnega predsedstva; Peter Karas, obalna regija, član delovnega predsedstva in Ajda Španring, posavska regija, članica delovnega predsedstva. Aplavz prosim.

...aplavz...

To so predlagani kandidati pripravljalnega sestanka delovnega predsedstva. Sedaj vas prosim, da z dvigom rok potrdite, da predlagani kandidati postanejo delovno predsedstvo, prav tako predlagam Cirila Cerovška za predsednika novega delovnega predsedstva. Predlagam, da vsi prisotni z dvigom rok potrdite novo delovno predsedstvo ... kratek premor in dvig rok ... Razvidno je, da je v veliki večini predsedstvo sprejeto. Čestitam novemu predsedstvu, najlepša hvala za potrditev ...aplavz... Sama prihajam iz mariborske regije in bom pomagala sprejetemu delovnemu predsedstvu. Zapisnikarja sta Žan Koprivec Perjet in Ajda Španring. Njuna naloga je zapis ugotovljenih dejstev ter zaključkov vseh štirih skupin, ob koncu bo vsak izmed njih predstavil ugotovitve in zaključke dveh skupin. Sedaj prosim, da novo delovno predsedstvo zasede svoja mesta. Izvolite... Vlogo novega predsednika bo sedaj prevzel Ciril Cerovšek.

Ciril Cerovšek, Dolenjska: Moje ime je Ciril Cerovšek in kot predsednik 25. jubilejnega nacionalnega otroškega parlamenta izrekam dobrodošlico vsem mladim parlamentarcem ...*aplavz*... V imenu vodstva vam povem, da bomo poskušali današnje zasedanje izpeljati odgovorno in skrbno. Vas, parlamentarce iz vseh slovenskih regij vabim, da se vključujete v razpravo in z nami delite svoja mnenja. Sedaj sledi sprejem in potrditev dnevnega reda zasedanja 25. nacionalnega otroškega parlamenta. Dnevni red imate v vaših gradivih. Ob 9. uri se je pričel 25. nacionalni otroški parlament, pozdravi ter nagovori, ob 9.20 je sledila izvolitev organov oz. predsedstva, sledi poročilo o prisotnosti in zastopanosti regij ter posredovanje navodil udeležencem. Kasneje bo sledilo glasovanje teme za 26. nacionalni otroški parlament in oddaja glasovnic, nato se bomo v predverju velike dvorane razdelili v štiri skupine in se lotili dela v skupinah. Ob 10.25 bo odmor. Ob 10.45 pa se bo nadaljevalo delo v skupinah, vse do 11.45. Plenarni del zasedanja bo ob 12. uri, ob 14.55 pa bo sledila predstavitev povzetkov in razglasitev teme za 26. nacionalni otroški parlament. Ob 14. uri bomo imeli še foto termin, po tem pa bo sledilo kosilo, ki bo potekalo v dveh skupinah. Prosim vas, da z dvigom rok potrdite dnevni red ...*dvig rok*... dnevni red je sprejet. Predno nadaljujemo z naslednjo točko dnevnega reda bi vam rad posređoval navodila, kako rokovati z mikrofoni. Mikrofoni se vključujejo s pritiskom na zeleno tipko, ki je označena. Istočasno je lahko vključen le en mikrofoni, vključi ga tisti kateremu je dana beseda. Vsak, ki se z dvigom roke prijavi h govoru in ko dobi besedo vstane, se predstavi z imenom in priimkom ter regijo. Nihče pa naj ne vključuje naprav za glasovanje, saj se glasuje le z dvigom rok. Vsi parlamentarci sedite na stolihi odraslih parlamentarcev. Vem, da so udobni, vendar vas prosim, da se ne gugate in zibate, prav tako pa morajo biti plastenke z vodo pod mizo in ne na mizi. Hvala. Sedaj bomo slišali poročilo prisotnosti in zastopanosti regij, Žan izvoli.

Žan Koprivec Perjet, Ljubljana: Torej ugotavljamo, da so prisotni predstavniki vseh 17-ih regij, kot jih opredeljuje Zveza prijateljev mladine Slovenije. Na zasedanju 25. nacionalnega otroškega parlamenta z osrednjo temo Izobraževanje in poklicna orientacija smo prisotni udeleženci iz vseh 17-ih regij. V dvorani je prisotnih 113 parlamentarcev in parlamentark. Na balkonu nas spremljajo sovrstniki novinarji in spremljevalci.

Ciril Cerovšek: Hvala, Žan. Za delo v skupinah se boste razdelili v predverju velike dvorane. Sodelavci Zveze prijateljev mladine Slovenije bodo imeli na barvnih listih napisane skupine in postavite se k tisti skupini, v kateri želite sodelovati. Ko se zberete, vas bodo odpeljali do ustreznih prostorov.

Sledi naslednja točka dnevnega reda, glasovanje o temi za 26. nacionalni otroški parlament. V gradivu imate seznam predlaganih tem, ki ste jih predlagali na regijskih parlamentih, ampak smo ji zaradi velike količine vseh predlogov, vsebinsko združili. Obkrožite tri predloge in glasovnice oddajte v pisano glasovalno skrinjico, ki bo na mizi v predverju velike dvorane, kjer bo kasneje tudi odmor. Oddajte pa jih sedaj preden greste na delo po skupinah.

Strokovna služba Zveze prijateljev mladine Slovenije in Peter Karas, član delovnega predsedstva, bodo prešteli, katera tema bo prejela največ glasov in o tem bo Peter poročal ob zaključku parlamenta. V primeru, da ima več tem enako število glasov, se bo o temi odločalo z dvigom rok. Preden pa gremo po delu po skupinah, pa vam bom prebral še teme skupin. Prva skupina je »poklici prihodnosti« in bo potekala v velikem salonu, moderirala jo bo Tanja Povšič. Druga skupina nosi naslov »vseživljenjsko učenje«. Potekala bo v sobi 110, moderirala jo bo Meta Barlič. Tretja skupina ima ime »formalno in neformalno izobraževanje«. Potekala bo v sobi 209, moderirala jo bo Branka Arko. Četrta skupina ima naslov »vsi poklici so pomembni«, potekala bo v sobi 212, moderirala pa jo bo Kornelija Kaurin. Hvala.

Sledi odhod iz velike dvorane in delo po skupinah. Hvala.

Mladi parlamentarci zapustijo veliko dvorano.

Oddaja glasovnic za temo prihodnjega parlamenta.

Dopoldansko delo v skupinah.

Ob 11.50 se vrnejo v veliko dvorano in nadaljujejo s plenarnim zasedanjem.

Ciril Cerovšek: Lep pozdrav vsem prisotnim. Sledi drugi del otroškega parlamenta, plenarno zasedanje. Potekal bo neposreden televizijski prenos. K besedi najprej lepo vabim dr. Mira Cerarja, predsednika vlade Republike Slovenije ...aplavz...

Dr. Miro Cerar: Spoštovane mlade parlamentarke in mladi parlamentarci, spoštovano predsedstvo, spoštovani ostali navzoči, ki spremljate ta pomemben dogodek. Zelo sem vesel, da sem lahko tukaj danes med vami, da vas lahko na kratko uvodno nagovorim in da vam zaželim seveda uspešno delo. Ni fraza, če rečem, da je zelo pomembno, da mladi že v teh letih, sploh tisti, ki čutite neko poslanstvo v tej smeri ali pa imate za to nek smisel, nastopate v teh parlamentih, nastopate v diskusijah, ki se nanašajo na javne zadeve, se tako učite sodelovati v demokratičnih debatah in s tem dajete tudi upanje tej družbi, da boste lahko nekoč prevzeli vloge, ki jih imamo danes mi, ki vodimo državo. Predvsem me tudi veseli to, da ste s tem na nek način zgled svojim vrstnikom in jim kažete, da je pomembno, da posameznika zanimajo zadeve, ki se nanašajo na vse nas, na skupnost, na družbo. Kajti Slovenija je tudi za to nekoliko padla v zadnjih letih navzdol, ker so se ljudje, posamezniki, preveč zaprli vase. Vsak je začel morda pretirano gledati na svoj uspeh, na svojo kariero, samo na svoje otroke, družino, prijatelje, morda postal prevelik materialist, celo malce pohlepen. Danes vidimo, da tako na gre, da je skupnost in družba nekaj, kar nas povezuje in za kar moramo nameniti tudi nekaj samega sebe. Prav je, da človek sebe gradi v neko osebnost, da raste, da se izobražuje, ampak hkrati mora pa s tem dajati tudi nekaj drugim, dajati družbi. No, in demokracija je zelo naporna oblika političnega delovanja, političnega sistema, zakaj? Zato, ker dopušča svobodo mišljenja, svobodo mnenja. V demokraciji ima vsak pravico, da javno pove kar misli in tisti, ki so posebej izbrani s strani ljudi, ta glas ljudstva in civilne družbe prinašajo tudi v parlament in druge oblastne institucije. To terja velik napor, kajti treba je prisluhniti drugemu, treba je biti pri tem strpen in tolerant. Treba je spoštovati drugega kot osebo, ki ima vso pravico do svojega mnenja. Potem skozi diskusijo predstaviti svoje mnenje, kar pomeni, da moraš imeti znanje. Ni demokracije brez znanja, ker samo tisti, ki ve, o čem govori, ki je pripravljen na zadevo, npr. če se pogovarja o prometu, o kmetijstvu, o pravosodju, o davkih, o šolstvu, o znanosti. Samo, če imaš znanje, si lahko dober v demokraciji. Skratka vse to je potrebno za neko dobro diskusijo in seveda je potrebna še ena sposobnost. To, da si odgovoren, ko odločaš. Da potem, ko si pridobil vse informacije, ko si izpostavil svoje mnenje, se za neko odločitev postaviš, dvigneš roko »jaz sem za« ali »jaz sem proti« in s tem sprejmeš nase odgovornost. In to ni lahko. To ni lahko, ko gre zares, ko se moraš odločiti ali boš recimo ob pomanjkanju denarja vzel učencem morda malico v šoli ali pa ga namenil neki revnejši skupini. Ali se boš morda odločal, da neke pomembne ceste ne boš gradil zato, da boš lahko na drugi strani gradil železnico. Skratka vedno si v nekih dilemah, kaj je ta hip bolj pomembno ali bolj dobro za ljudi in državo od nečesa drugega.

In samo še to bi vam povedal uvodoma. Preden sem stopil v politiko, sem bil profesor. Veliko sem predaval o demokraciji tako študentom kot tudi učencem osnovnih in drugih šol. In naj izpostavim samo eno misel iz teh okvirov, ki sem jih tudi zapisal v svoji knjigi: demokracija ima dve plati. Ena je tista, ki ji rečemo količinska, kvantitativna, ko gre za to koliko glasov je za in proti. Ko se na koncu razprave glasuje in večina odloči. Demokracija je vladavina večine ljudstva oz. ljudskih predstavnikov in to moramo spoštovati, kajti nikoli nismo vsi enakega mnenja in za to je prav, da večina prevlada nad manjšino. Po drugi strani pa to ne sme biti absolutni princip. To ne sme pomeniti, da lahko večina zatira manjšino. Da lahko nekega posameznika ali družbeno manjšino zatire v njihovih temeljnih pravicah. Zato je demokracija tudi nekaj kvalitativnega, nekaj vsebinskega. Pomeni to, da se zavedamo nekih človeških vrednot, da se zavedamo, da je vsak človek dragoceno bitje, pa kakršenkoli je. Vsak od nas ima nek talent in vsak od nas lahko nekaj pripomore k družbi in k temu, da se vsi bolje počutimo. In zato je pomembno, da vedno, kadar se demokratično odločamo, imamo v mislih to varovalko, da ne smemo - tudi če imamo neko večino na svoji strani - zatreti manjšine. Pri nikomur ne smemo posegati v njegovo človeško dostojanstvo, v njegove človekove in druge temeljne pravice, skratka v to, da bi bil lahko vsakdo od nas svoboden odprt posameznik.

Želim vam uspešno delo. Slišal sem, da bi mi radi zastavili še nekaj vprašanj, pa sprašujem vodstvo, če sem prav obveščen. Dobim še kakšno vprašanje ali sem z nagovorom opravil svojo dolžnost?

Ciril Cerovšek: Hvala gospodu Cerarju za uvodni nagovor.

...smeh...

Dr. Miro Cerar: Hvala lepa.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: K besedi pa vabim tudi ostale goste. Prosim vas, da se predstavite z imenom in priimkom ter institucijo, iz katere prihajate. Predlagam pa, da začne gospa varuhinja človekovih pravic, gospa Vlasta Nussdorfer. Hvala.

Vlasta Nussdorfer: Spoštovane in spoštovani, najprej pozdravljam delovno predsedstvo, potem seveda vse parlamentarke in parlamentarce, mentorje, ki ste tam zgoraj, ugledne visoke goste, vključno s predsednikom vlade, ki je že spregovoril in seveda tudi predstavnike medijev, ki boste vse te ideje mladih ponesli izven teh prostorov. Navdušena sem. Zakaj? Zato, ker je to že 25. nacionalni otroški parlament in izražam velike čestitke Zvezi prijateljev mladine Slovenije, ki je uspela to organizirati, kljub včasih velikim težavam. To pomeni, da vsi, ki danes sedite tukaj, nekateri prvič, nekateri ste že bili v tem parlamentu, nadaljujete tradicijo tistih svojih kolegov in kolegic, ki so bili tu pred vami. Navdušena sem tudi zaradi teme. Vsako leto znova. Letos zagotovo izobraževanje in poklicna orientacija kažeta na to, kako pomembno je, da se vsi, predvsem pa mladi izobražujete, da dosežete svoje cilje in ideale. Včasih odrasli želijo, da bi dosegli predvsem njihove cilje. In zato je prav, da tu izmenjate stališča, ki jih prinašate s svojih šol, s svojih skupnosti in seveda v neki strpni razpravi dosežete tudi končne cilje in priporočila. Vesela sem tudi za to, ker se vsako leto lahko udeležim več parlamentov. Najprej mestnega, kjer se obravnava tema na mestnem nivoju. Potem regijskega in končno lahko vidim in slišim tiste, ki prihajate od vsepovsod in tudi za institucijo Varuha človekovih pravic zagotovo pomenite neko kazalo za naša prizadevanja, za uresničevanje vaših pravic, torej tokrat na področju izobraževanja. Danes smo iz naše institucije tu kar trije. In sicer je tu namestnik Tone Dolčič, ki pokriva zelo pomembno področje, ki se dotika vašega življenja in življenja družin, v katerih včasih prihaja do težav, do nasilja, do nesoglasij, do težkih bojov za otroke in seveda tudi do kršitev pravic. Tu pa je v vlogi aktivne članice Zveze prijateljev mladine Slovenija tudi naša svetovalka Liana Kalčina, ki jo zagotovo mnogi dobro poznate. In kar naenkrat sem zagledala, da je tu tudi prejšnji varuh, drugi po vrsti, gospod Matjaž Hanžek, ki še kako dobro pozna te probleme in sedaj nadaljuje svojo pot prav v teh klopeh in se bori tudi za vaše pravice. Zagotovo so pomembni tudi vsi predstavniki institucij. Tudi na parlamentih, ki sem se jih že udeležila, sem bila ob koncu zadovoljna, ker sem dobila nek nov pogled. Vaš pogled je svež, neobremenjen s tem, da se kregaš, da imaš drugačne poglede in si pri tem celo nestrpen. Zagotovo je to kraj, kjer boste marsikomu lahko pokazali tudi dober zgled. In, če sem si česa zapomnila od lanskega parlamenta, ko so bile na vrsti razmere v družbi, je bila to predvsem želja po optimizmu. Tisti, ki so bili lani tukaj, so nas opozorili, da je vse pretemno, vse prepolno slabih novic. Danes sicer zunaj sije sonce in je prava pomlad, a to zagotovo ne pomeni, da je tudi v naši družbi vse tako svetlo. In zato je prav, da nam znova poveste, da je treba biti tudi optimističen. In tako zreti v prihodnost, ki je pred vami. Ustvarjali si jo boste sami, s svojimi učitelji, vzgojitelji, starši in seveda kadar boste želeli tudi s pomočjo drugih institucij. Varuh človekovih pravic ima poseben projekt Zagovornik - glas otroka in če boste kdaj začutili, da niste slišani, da je vaš glas pretih, morda glas tistih, ki so ostali doma, nas pokličite. Kolega Dolčič je vodja tega projekta in na naših spletnih straneh si lahko o projektu veliko več preberete. Želeli bi, da se mlade sliši. In da ne bom predolga, vam želim res uspešen dan oziroma zaključek tega nacionalnega parlamenta. Z veseljem bom prisluhnila in seveda tudi tistim, ki so pri varuhu ostali doma v

naših prostorih, jutri povedala, kaj vse svežega, novega, pozitivnega boste doprinesli vsem nam. Hvala, ker ste me povabili.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala gospe Vlasti Nussdorfer. Vodstvo je ravnokar prejelo informacijo, da je gospod predsednik vlade z nami le določen čas, zato imate mladi parlamentarci sedaj priložnost, da mu postavite morebitna vprašanja ali predloge. To lahko storite z vašega mesta, tako da vstanete, se predstavite in postavite kratko vprašanje. Izvolite...

Blaž Belšak, Ptuj: Moje ime je Blaž Belšak in imam vprašanje za vas. Vsi vemo, da je znanje edina vrednota, ki ti je nihče ne more vzeti in je zelo pomembna za napredovanje družbe. Vendar, kako bi država nam, učencem in študentom, pomagala sistemsko in finančno? Finančno je mišljeno štipendije, dogovorjene štipendije, kakšni so pogoji za prejetje? In potem pravilno obveščanje države za štipendije, ker včasih zamujajo. In potem še to, da vsi vemo, da znanje z leti nadomesti nadarjenost. Sistemsko pa je mišljeno, da bi nas opredelili, da bi začeli izobraževanje boljših kadrov in da bi nas bolj usmerili v naravoslovno tehnične vede, saj vsi vemo, da je to prihodnost. In globalno povezovanje. Hvala.

Dr. Miro Cerar: Spoštovani parlamentarec, hvala za to, jaz bi rekel kompleksno vprašanje z več podvprašanji. Res je, znanje mora biti vrednota vsake družbe, ki želi napredovati in pravzaprav na ta način tudi mladim rodovom omogočiti razvoj in spodobno življenje. Država Slovenija si za to prizadeva, vi pa veste, da smo že nekaj let v finančno ekonomski krizi, iz katere se zdaj počasi prebijamo. In zato je ta beseda o optimizmu še toliko bolj na mestu, čeprav mislim, da mora biti človek optimist ne glede na vse. Tudi če je hudo, je smiselno to, da skušaš narediti iz tega čim boljše. Ampak imate prav. Naloga države je, da kljub težki finančni situaciji, ne pozabi na razvoj šolstva in znanosti. Jaz osebno menim, da je zelo pomembno to, kar si prizadeva tudi ministrstvo v tej vladi, ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, da skuša sredstva pravilno razporejati. Kajti mi moramo paziti tako na vrtce, na osnovne šole, srednje in potem visoke šole, na razne raziskovalne inštitute, ki dograjujejo znanje na najvišjih ravneh. In po eni strani ne smemo zanemariti tistih najbolj zgodnjih korakov. Veste, izobrazba in sposobnost se začneta razvijati že v vrtcu. Tako, da ne smemo pozabiti nobene od teh stopenj. In potem seveda moramo do zadnje stopnje, do tam kjer se postavi tudi vprašanje štipendij za nekega srednješolca, predvsem pa za nekoga, ki želi študirati na fakulteti, pa je nadarjen in ima sposobnost, kako ga bomo podprli? Torej, vlada zagotovo podpira vse te procese v mejah, kolikor ima za to denarja. Prizadevamo si, da bi ravno za to spodbudili celotno gospodarstvo, da bi čim več zaposlenosti bilo v naši državi, ker potem bo država proizvedla več sredstev, več možnosti za štipendije, kar bo dobro vplivalo na razvoj študija, na razvoj inštitutov, ki prinašajo znanost. Tako, da spodbujanje znanja ne gre samo v smeri, da štipendiraš nekoga, kar je zelo pomembno, ampak tudi, da imaš odlične učitelje, da spodbujaš njih, da zagotoviš dobre pogoje; npr. na kakšnih fakultetah, kjer morajo imeti posebne naprave za kemijo, fiziko in tako dalje. Treba je v celi družbi vzpostaviti to miselnost, da je znanje pomembno in da konec koncev mladi pa tudi starejši iščemo znanje. Vi veste, koliko se lahko danes naučite preko medosebnih stikov, na potovanjih, sploh preko interneta in podobno. Vlada si bo prizadevala, da bo še naprej iskala sredstva, poti in načine, da odpre vse te pravilne usmeritve, ki ste jih nakazali. Jaz pa apeliram na vse vas, da doma, v šoli spodbudite prijatelje, znance, učitelje, starše, da spodbujajo znanje, ne samo preko šole, kar je zelo pomembno, ampak tudi sicer. In seveda, da skupaj z vlado skušajo navdušiti vas in vse mlajše, da bodo morda iskali to znanje še bolj na področju tehnike, naravoslovja in da bomo vsi skupaj znali sodelovati tudi z gospodarstvom in bomo tako razvili družbo. To bi bil moj kratek odgovor, čeprav je bil dolg. Hvala lepa.

Ciril Cerovšek: Hvala gospod Cerar. Zdaj pa, če ima še kdo kakšno kratko vprašanje, kakšno kratko trditev, ki bi jo gospod predsednik vlade lahko odgovoril ali komentiral, vas vabim... Žal smo časovno omejeni, zato res tisti, ki imate kaj pomembnega, izvolite.

Eva Železnik, Posavje: Kot ste omenili, je za majhnega otroka najbolj pomemben njegov talent in nadarjenost in potem kar naj bi tudi želel biti po poklicu. Zanima me ali ste vi kot otrok želeli biti to, kar ste, oziroma kot ste prej omenili, profesor in kdo vas je pri tem povzdignil, vam pomagal to razvijati oz. če niste to, kar ste želeli biti, zakaj? ...aplavz...

Dr. Miro Cerar: Hvala spoštovani poslanki za to simpatično pa ne nepomembno vprašanje. Če se najprej v nekoliko šaljivem tonu spomnim svojih otroških let, sem želel biti kavboj, indijanec, vojak, policist, športnik vseh vrst. Ampak veste, nekaj je zelo pomembno: tem željam moramo dati življenje. Vsakemu moramo pustiti, da ima želje, da jih tudi sanja in jih uresničuje. Tako, da jaz mislim, da tudi kasneje, ko malce dozorevaš, skozi kasnejša leta ni nujno, da že takrat veš, kaj boš. Sploh pa ni nujno, da boš v življenju opravljal samo eno stvar. Ta svet je danes tako raznolik, tako mavričen, da se lahko vam konkretno in prav tako vsem ostalim, še meni zgodi, da bomo še marsikaj počeli v življenju. Zato moramo biti danes pripravljeni, da bomo lahko bili sposobni tudi menjati poklice. Ne boš enkrat šel v uradniško službo in boš celo življenje uradnik ali pa profesor ali pa taksist ali pa recimo kmet ali karkoli. Danes je ta mobilnost kot rečemo, menjava poklicev, veliko bolj možna kot nekoč in jaz vam svetujem, da se tukaj ne omejujete. Da iščete, iščete tako dolgo, dokler ne najdete tistega, kar vam nudi neko osebno zadovoljstvo, predvsem pa, ko čutite, da je to za vas neko poslanstvo, da dajete nekaj tudi družbi, drugim, da je to neko zadovoljstvo. In v tej smeri mora tudi šola, zato si prizadevamo krepiti ta široki, odprti duh mladih pa tudi starejših. Danes se tudi zelo stari ljudje izobražujejo, se učijo pisati na računalnike in so zadovoljni. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala gospodu Cerarju. Zdaj pa imamo res čas samo še za zadnje vprašanje, ker smo časovno omejeni, kajti potem nas čaka prireditev »jabolko navdiha« pri gospodu Pahorju v predsedniški palači. Z Jesenic... izvolite. Zadnje vprašanje.

Patricija Županovič, Jesenice: Nas pa zanima, ali nam lahko poveste, kateri poklici bodo v prihodnosti najbolj potrebni, ker vemo, da je veliko ljudi na cesti, nimajo službe. Kako si lahko zagotovimo zaposlitev, kateri poklici so najbolj potrebni?

Dr. Miro Cerar: Hvala lepa spoštovana parlamentarka za to vprašanje. Najprej naj vam povem, da se bom danes v nadaljevanju, ker kot ste slišali, moram oditi, srečal s predsednikom češke vlade, ki je tu na obisku. Povedal mu bom, kako krasen parlament sem danes videl, ker imate res prava vprašanja. Ga bom tudi vprašal, če imajo tudi oni otroški parlament na Češkem. Glejte mislim, da je zelo narobe, če bi enkrat za vselej rekli, da so nekateri poklici pomembnejši od drugih. Jaz mislim, da je za vsak poklic, za vsakega človeka mesto pod tem soncem. In je treba temu človeku, temu mlademu ali starejšemu človeku, dati to možnost, da ga opravlja, ker če ga bo opravljal, če ima neko sposobnost in veselje, bo v njem odličen. Svet potrebuje to mavrico poklicev. Kar pa je seveda pomembno, je to, da na nek kratek rok, npr. za naslednjih pet let ali deset let, ugotavljamo neke smernice, neke trende v družbi in da v njih ugotovimo, kar ste že ugotovili, da denimo v Sloveniji primanjkuje znanj s področja tehničnih poklicev. Če me vprašate, je tudi narobe, da smo v zadnjih letih opustili razne praktične poklice, lesarstvo, čevljarstvo; tudi to potrebujemo vedno znova, čeprav je družba vedno bolj tehnološko razvita. Ne smete postaviti samo na eno smer, razen v kakšnem izjemnem primeru, če ste res izrazito nadarjeni. Recimo nekdo, ki je res nadarjen za balet, se bo verjetno v to spustil do konca. Ampak dajte si pustiti v življenju še to, da vas kaj preseneti, da se odprejo nove možnosti. Skratka, ja tudi ta hip lahko preberete v literaturi, v raznih strokovnih člankih - tudi vlada ima to seveda pred seboj - kateri poklici so ta hip nekoliko preveč zasedeni in je brezposelnost

tam, kjer je pomanjkanje. Ampak res vam kot mladim in družbi kot celoti rečem, ne se ovirati z nekimi vnaprejšnjimi predsodki, z nekimi miselnimi ovirami. Bodimo družba, ki je ustvarjalna, ki si pusti neko širino. In se odzivajmo potem sproti na izzive časa in prostora.

In zdaj, ko sem pri koncu, se spoštovanemu vodstvu, cenjenim gostom in vsem vam parlamentarke, parlamentarci in ostali, ki nas gledate, zelo lepo zahvaljujem, da sem imel to priložnost spregovoriti z vami. Res upam, da boste slišali to, kar je rekla gospa varuhinja človekovih pravic, gospa Nussdorfer, bodite optimisti, bodite živi. Ne še za časa življenja umret pa reči nič se ne da, nič ne morem, vsi drugi so krivi za moje težave. Nihče drug ni kriv za naše težave kot mi sami. In mi sami smo jih vedno zmožni premagati, ker težava, ko pride, pride zato, da te opozori, da si jo zmožen premagati. Je pa to seveda stvar, za naše glave, naša srca in jaz upam, da jih boste imeli odprta. Hvala lepa.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala gospodu Cerarju. Počasi bomo začeli z razpravo. Gospodu Cerarju želimo še naprej uspešen dan. Hvala.

Prosim še ostale goste, da se predstavite, če želite lahko kar na svojih sedežih, potem pa bomo počasi začeli s plenarnim delom. Lahko začnemo kar od leve proti desni. Hvala.

Tone Peršak, Ministrstvo z kulturo: Sem Tone Peršak, prihajam z Ministrstva za kulturo. Glede na to, da so tema poklici in če bo kakšno vprašanje v zvezi s tem, bom z veseljem odgovoril. Sam sem pa poklicu, mogoče za ilustracijo, literarni zgodovinar, gledališki režiser, predvsem pa pisatelj. Hvala.

...aplavz...

Andreja Barle Lakota, državna sekretarka, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport: Sem Andreja Barle, državna sekretarka na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport. Sem prihajam z velikim veseljem, predvsem pa z navdihom, da mi boste povedali nekaj, kar mi bo polepšalo prihodnost in mi boste narisali nove perspektive, ki jih morda sami več ne vidimo. Hvala lepa.

...aplavz...

Peter Debeljak, Urad za mladino: Dober dan, moje ime je Peter Debeljak, prihajam z Urada za mladino. Torej urada, ki vas bo čez kako leto, dve tudi pokrival. Zdaj vas še ne. Hvala za vabilo in se že veselim debate z vami. Hvala lepa.

...aplavz...

Ružica Boškič, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti: Lep pozdrav tudi v mojem imenu. Sem Ružica Boškič in prihajam z Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Danes nadomeščam tukaj ministrico, ki se opravičuje, ampak v tem trenutku je mama, zato jo nadomeščam. Tudi jaz se veselim razprave. Mi vas gledamo na našem direktoratu v okviru družine, tako da, če bodo kakšna vprašanja, bom odgovorila oziroma prenesla informacije naprej. Hvala.

...aplavz...

Tomaž Bergoč, Slovenska fundacija za UNICEF: Dan. Sem Tomaž Bergoč, prihajam iz Slovenske fundacije za UNICEF. Pozdravljeni, zelo sem vesel, da sem lahko tukaj z vami. Veselim se vaših razprav in prav je, da vi govorite in mi malo manj.

...aplavz...

Tone Dolčič, namestnik varuhinje človekovih pravic: Dober dan. Moje ime je Tone Dolčič, sem namestnik varuhinje človekovih pravic. In izkoristil bi tole priliko, da vas povabim na konferenco v novembru, v teh prostorih, na temo participacije mladih. To je ena zelo pomembna pravica, ki jo danes uresničujete. Pravica iz Konvencije o otrokovih pravicah. Prvo konferenco smo imeli lani, tudi v teh prostorih. Bila je zelo uspešna. Njene zaključke, sklepe lahko najdete na naših spletnih straneh in pričakujemo, da bomo letos novembra ugotovili, da smo te probleme vendarle začeli reševati in da jih bomo uspešno skupaj razrešili. Hvala lepa.

...aplavz...

Dr. Vinko Logaj, direktor Zavoda za šolstvo Republike Slovenije: Lep pozdrav, sem Vinko Logaj, direktor Zavoda za šolstvo Republike Slovenije. Ker na zavodu razvijamo programe in delamo z učitelji, bom z veseljem prisluhnil vsem vašim razpravam, da bomo tudi vaša razmišljanja upoštevali pri nadaljnjem razvoju izobraževanja. Hvala lepa.

...aplavz...

Zdenka Tičar, Ministrstvo za zdravje: Dober dan vsem prisotnim. Jaz sem Zdenka Tičar, prihajam z Ministrstva za zdravje in na tem mestu opravičujem ministrico, ki je zaradi nujnih zadržanosti danes odsotna. Ji bom pa vsekakor prenesla vaše nasvete oziroma sugestije. Veselim se pa vprašanj s področja zdravstva in izobraževanja glede poklicev v zdravstveni dejavnosti. Hvala.

...aplavz...

Sandra Čepon, Zavod za zaposlovanje: Lep pozdrav. Sem Sandra Čepon. Prihajam iz Zavoda za zaposlovanje in sicer s Kariernega središča. Delam z mladimi, ki se odločajo, kje nadaljevati šolanje, z osmimi, devetimi razredi in tudi kasneje, ko zaključijo izobraževanje in se odločajo, kako vstopiti na trg dela, kaj vse je treba narediti. Vesela sem, da sem tukaj z vami. Z veseljem bom odgovarjala na vprašanja v zvezi z zaposlovanjem. Hvala za povabilo.

...aplavz...

Natali Horvat, Zavod za zaposlovanje: Dober dan. Moje ime je Natali Horvat. Prav tako delam v Kariernem središču Zavoda za zaposlovanje. Prioritetno pa delam z mladimi iskalci zaposlitve, ki so mlajši od 30 let.

...aplavz...

Miha Lovšin, Center za poklicno izobraževanje: Dober dan, moje ime je Miha Lovšin. Prihajam iz Centra za poklicno izobraževanje. Ukvarjam pa se prav s to temo, ki jo danes obravnavamo, karierno orientacijo. Čeprav velja, da skrbimo predvsem za programe, ki se fokusirajo na praktične poklice, delim mnenje, ki je bilo danes tukaj že izraženo, da je vsak poklic lahko lep in da lahko v vsakem poklicu uspete. Sem vam pa na voljo tudi za vprašanja. Hvala lepa.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Predno nadaljujemo sem opazil, da ste še imeli nekaj vprašanj. Vam bomo dali možnost, da jih oddate Žanu ali Ajdi, članoma delovnega predsedstva in jih bosta onadva posredovala naprej, tistim, ki bodo odgovorili na njih.

Sledi pa poročanje o delu v skupinah. Vsak poročevalec naj na kratko, na voljo ima približno pet minut, da se predstavi in z nami deli ugotovitve in zaključke, do katerih so prišli v njegovi skupini. Po poročanju prosim oddajte vaša poročila delovnemu predsedstvu, lahko Ajdi. Žal smo časovno omejeni na 20 minut, zato prosim, da ste kratki, jedrnat in iskri. Zaželeno je, da pri kasnejši razpravi, ki bo sledila poročilu, mnenje strnete v nekaj povedi. Hvala.

Zdaj pa kar vabim poročevalca ali poročevalko prve skupine, da nam pove, o čem so se pogovarjali v skupini **POKLICI PRIHODNOSTI**. Naj pride kar za govorniški pult. Hvala.

Maruša Sernc, Maribor: Torej, lepo pozdravljeni. Mi smo tokrat izjemoma trije, ker smo se dogovorili, da si bomo razdelili to delo. Na kratko, smo Maruša Sernc, Maša Čačić in Matej Zidarn. V skupini smo govorili o poklicih prihodnosti in takoj na začetku smo omenili, da so poklici prihodnosti tisti, ki nam omogočajo zaposlitev, kjer bodo v prihodnosti tudi delovna mesta. Najprej so se vsi, ki so sodelovali v naši razpravi spomnili na poklice v novih znanostih npr. v genetiki, robotih, astronomiji. O tem, kar mi dandanes vemo manj in naj bi se to v prihodnosti iskalo. Torej poklic astronava. Potem smo omenjali tudi, da ne smemo pozabiti na poklice, ki so tudi danes manj pogosti, npr. gozdar, kmetovalec ali pa npr. okoljevarstvenik, ker jih

bomo tudi v prihodnosti potrebovali, ker bomo potrebovali hrano, zdravnike. In pa še mogoče to, da bi se morali v Sloveniji bolj osredotočiti na izkoriščanje naših naravnih danosti in na temo raznolikosti naše pokrajine poiskati čim več poklicev, npr. poljedelstvo, turizem.

Matej Zidarn, Velenje: Lep pozdrav še z moje strani. Pogovarjali smo se tudi o tem, da bi bila v poklicih prihodnosti zelo koristna družinska podjetja. Ker bi se s tem pridobila delovna mesta in bi podjetja šla lahko rečemo iz roda v rod. Izpostavili pa smo tudi javne prevoze, ki se bodo spreminjali in pri njih tudi okoljevarstvenišvo zaradi onesnaževanja. Izpostavili smo jih predvsem tudi zaradi dostopnosti in pa samega transporta.

Maša Čačić, Maribor: Lep pozdrav, pogovarjali smo se tudi o turizmu, saj ima Slovenija veliko naravnih lepot, ki pa jih premalo predstavimo. Svetu je potrebno pokazati, da nismo le mala država, da imamo tudi dobre plati. Potem smo ugotovili tudi, da je bila zelo pomembna humanitarna pomoč. Prav tako pa bi potrebovali tudi veliko vzgojiteljev, zato ker bodo starši preživeli veliko časa v službi. Razširilo pa se je tudi področje psihologije z osebnimi terapijami, saj ljudje velikokrat prestajajo družbene stiske. Vedno bolj uporabno pa bo ostalo tudi novinarstvo, saj radovedne ljudi vedno zanimajo novice po svetu. Pomembna je tudi primerna izobrazba, saj npr. v tekstilni industriji deluje veliko ljudi, ki pa se ne spoznajo na to področje.

Matej Zidarn: Omenjeno je bilo tudi, da je odvisno od tega, kakšni bodo poklici prihodnosti, tudi kakšna bo naša izobrazba in zato smo prišli na razvijanje naših talentov in da se nas usmeri v stvari, za katere smo nadarjeni. In predvsem smo ugotovili, da ni samo pomembno kaj znaš, ampak kaj znaš narediti. S tem bomo tole tudi zaključili. Imamo pa za vas dve vprašanji. Kako bi po vašem mnenju dosegli določen poklic prihodnosti? In kaj so za vas poklici prihodnosti? Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala poročevalcem prve skupine. Vabim vas, da poročilo oddate Ajdi. Odpiram razpravo poklici prihodnosti. Na voljo imamo od 15 do 20 minut. Za besedo dvignite roko in počakajte, da vam dam besedo. Ko vam dam besedo, se predstavite in kratko in jedrnato v nekaj stavkih povejte vaš komentar ali pa vaše mnenje, hvala. Lahko kar začnemo.

NN: Moje mnenje je, da bodo poklici prihodnosti izbrani na podlagi narave, okolja, obvladovanja narave in na podlagi preprečevanja nesreč. Otroci se moramo danes kot prvo odločiti ali se bomo odločili za naravoslovne ali pa družboslovne vede, nato pa bomo z leti spoznali kateri poklic bi radi opravljali. V prihodnosti bo vedno več poklicev, ki bodo mikro oziroma majhni ter specializirani le za določeno področje, splošnih poklicev, pa bo vse manj. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala, izvoli.

Klara Eva Drašković, Celje: Ne bi rada preveč govorila o poklicih prihodnosti, ker menim, da je prva skupina to temo zelo dobro predstavila, bi se pa rada obrnila na eno izmed njihovih trditev in sicer o psihoterapevtih in psihologih. Sedaj mora teh terapevtov biti več, saj ljudje doživljamo veliko več osebnih stisk kot pa smo jih včasih. Pri tem bi rada izkazala nestrinjanje, ker menim, da smo ljudje narejeni iz mesa in krvi, še posebej pa iz čustev. Čustva smo imeli že od nekdaj, čustvene stiske niso stiske nekaj novega, so pa razni psihiatri in terapevti nekaj novega. Šele sedaj imamo možnost izraziti svoje profesionalcem, mislim pa, da te profesionalci niso vedno najboljši za izražanje naših stisk, ker se vse bolj obračajo na prebrano teorijo iz knjig ter premalo na samo prakso. Terapevtom primanjkuje predvsem praksa, kako ravnati z ljudmi. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala, izvoli.

Marko Irgolič, Pomurje: V dveh stavkih bi rad na kratko povedal svoje mnenje. Moje mnenje je, da so poklici prihodnosti na primer: odvajanje od računalnika, odvajanje od mobitela, odvajanje od tabličnih računalnikov.

Ciril Cerovšek: Hvala. ...aplavz... Ravno kar sem prejel informacijo, da nas mora sekretarka ministrstva za izobraževanje kmalu zapustiti. Če ima kdo še kakšno vprašanje glede njenega področja, ga lahko zastavi. Časa imamo za eno do največ dve vprašanji. Ima kdo mogoče kakšno vprašanje? Izvoli...

Zala Tamše, Jesenice: Mene predvsem zanima, kaj vi menite, da se večina mladih po srednji šoli odloči za šolanje v tujini?

Andreja Barle Lakota, sekretarka ministrstva za izobraževanje, znanost in šport: To, da se večina mladih odloča za šolanje v tujini ne bo čisto držalo, večina mladih vendarle ostane doma. Zakaj pa se odločajo za šolanje v tujini? Za sprejetje take odločitve obstaja vrsta razlogov. Med drugim nekaterih poklicev, izobrazb, študijskih programov tukaj ni, nekateri menijo, da bodo bolj konkurenčni, ko se bodo zaposlovali. Razlogov je zagotovo veliko. Tisto, kar se moramo mi vprašati kot tisti, ki sodelujemo pri pripravi in izvajanju programov pa je: ali so naši programi dovolj kvalitetni in taki, da bodo pripravili mlade na družbo prihodnosti, poklice prihodnosti? Že sedaj ste videli zelo zanimiva vaša izhodišča, kaj sploh bo v družbi prihodnosti pomembno. Povem vam samo to, da večina raziskovalcev tega področja poudarja, kako pomembna so nekatera splošna znanja, o katerih ste tudi vi govorili. Se pravi, da je zelo pomembno znati sodelovati z drugimi, povezati različne ideje. Velik izziv zajema izobraževalne sisteme, kako najti ravnotežje med specialnimi in splošnimi znanji, ki nas usposabljaajo za delo z ljudmi.

Ciril Cerovšek: Hvala. Imamo čas še za eno vprašanje, dajem besedo nekomu iz Notranjske.

Matic Turičnik, Koroška: Mi smo Koroška ...smeh... Zanima me vaše mnenje o izobraževanju otrok in sicer, kako bo poskrbljeno za tiste z nizkim finančnim prihodkom? Hvala.

Andreja Barle Lakota, sekretarka ministrstva za izobraževanje, znanost in šport: Najlepša hvala za to vprašanje, pa ne glede na to ali je iz Koroške ali pa iz Notranjske. To zagotovo velja za celo Slovenijo. Vprašanje dostopnosti izobraževalnega sistema je eno izmed ključnih vprašanj, s katerim se ukvarjamo. Kot vsi dobro veste je izobrazba danes pogoj, zato da se aktivno vključuješ v družbo. Znotraj finančnih možnosti, o katerih je govoril že predsednik vlade dr. Cerar, je seveda težko iskati ravnotežja. Lahko pa vam rečem samo to, da raziskave kažejo, da je slovenski izobraževalni sistem kljub vsemu še vedno eden od tistih sistemov, ki zagotavlja visoko vključenost. To

nenazadnje dokazuje da 98 % učencev nadaljuje šolanje na srednji šoli. Kot morda veste, si je Evropska Unija zastavila cilj manj kot 10 % osipnikov, pri nas jih je manj kot 5 %. To ne govorim samo zato, ker sem tukaj z ministrstva in moram kar naprej nekaj braniti in kar naprej nekaj govoriti, kako je vse v redu. V resnici se z vprašanjem učinkovitega vključevanja tistih ljudi, učencev, ki izhajajo iz socialno depriviligiranih okolij veliko ukvarjamo in si pomagamo tudi s pomočjo projektov, ki jih črpamo iz evropskih sredstev.

.....aplavz.....

Ciril Cerovšek: Najlepša hvala za vaš odgovor. Vračamo se nazaj k razpravi. Dolenjska prosim.

Peter Alojz Marn, Dolenjska: Mislim, da poklicev prihodnosti ni, so samo poklici, ki so bili včasih in tisti, ki bodo na novo nastali. Menim, da se povpraševanje po poklicih zelo hitro spreminja, da skoraj ni zagotovila, da bo poklic, ki je popularen sedaj, popularen tudi po končanem šolanju. Moje mnenje je, da se ne bi smeli odločati o najboljšem šolanju oziroma poklicu oziroma, da svoje prihodnosti ne bi smeli kreirati na podlagi trenutnega povpraševanja. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala. Izvoli...

Matic Kranjec, Pomurje: Jaz bi rad samo povedal, da mislim, da bodo v prihodnosti kar vsi poklici pomembni, vendar bodo nekateri bolj zaželeni, drugi pa manj zaželeni. Strinjal bi se s kolegom, da bo potrebno nekaj narediti glede narave. Nekateri bodo iskali nove načine, da bi se povezali z njo, ampak bi bilo potrebno narediti veliko, saj vidimo kako se tehnologije razvijajo in bi bilo potrebno veliko ljudi povezati tudi s tem. Seveda bi - kot je kolega že tudi omenil - imeli nekateri, ko bi nas od tega odvajali problem, že sedaj imamo z zasvojenostjo s tehnologijo velike probleme. Kaj bo šele čez nekaj let ali pa nekaj desetletij, ko se bo tehnologija še bolj razvila? Takrat bo že povezava med naravo in tehnologijo, ampak pri vsem tem bodo še vedno ostali poklici, npr. še vedno bodo morali biti ljudje v oblikovalskih šolah, še vedno bodo bili športniki, tako da mislim, da bodo ostali vsi poklici, le da bo nekaterih več, nekaterih pa manj.

Ciril Cerovšek: Hvala. Velenje...

Pina Držan, Velenje: Zdi se mi, da bodo najpomembnejši poklici prihodnosti v šolstvu, ker je izobrazba, ne glede na vse, zelo pomembna, nato v jezikih zaradi globalizacije, saj lahko zelo dobro uspeš v tujini in pa seveda je pomembna tehnologija. Vprašanje je, kako boš dejansko uspešen v poklicih prihodnosti? Pomembna bosta iznajdljivost in inovativnost. Znati boš moral več stvari in se zanimati tudi za ostale stvari in ne samo za tisto, kar ti ponudi formalno izobraževanje. Pomembno pri poklicih prihodnosti je več zaposlovanja mladih. Danes se srečujemo z brezposelnostjo, še posebej pri skupini do 30 let. Mislim, da bi z zaposlovanjem mladih, mladi pridobili nove izkušnje, ki bodo pomembne za uspešnost celotne družbe. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala. Nadaljujemo z Mariborom.

Maja Dretar, Maribor: Jaz pa mislim, da bi morali poklici prihodnosti biti v tem, da se bolj povežemo z okoljem, da naredimo stvari naravne. Že danes družba teži k temu, da so produkti bio, eko. Oddaljiti bi se morali od tehnologije, saj dandanes že izdelujemo robote in ti bodo kmalu delali naše delo in to ni prav, predvsem zaradi velike kulturne spremembe med sedanjim in preteklim svetom. Svet bi moral biti takšen kot je bil na začetku.

Ciril Cerovšek: Hvala. Ljubljana.

Aljoša Kalacanovič, Ljubljana: Jaz bi rad samo povedal, da glede na to, da poklice prihodnosti ne moremo obravnavati za prihodnost, da pogledamo na drugačen način in vidimo, da so že današnji poklici poklici prihodnosti. Za začetek rabimo dobro prihodnost, šolane, izobražene ljudi, ki bodo imeli tukaj kaj delati, bodo imeli delovna mesta, možnost do kvalitetne izobrazbe in brez stisk. Upam da se predsednik vlade zaveda, da je dejal, da bi bilo potrebno v izobraževanje vlagati več in kolikor jaz sledim vladi, dela le-ta obratno, saj vlagajo v privatne šole, ki bi morale biti privatne in ne splošne, v katere se očitno manj vlaga, ker se na takšen način rešijo taborov, štipendij. Namesto, da bi se rezalo kje drugje, kjer je večja masa kapitala, pa morda ne bi smela biti. Po drugi strani pa bi moralo v življenju biti vse tako kot je bilo v preteklosti, to je bilo tudi ravnokar poudarjeno. Potemtakem bi morali biti sedaj goli in se plaziti po svetu ter ne bi smeli uporabljati nobene izmed razpoložljivih tehnologij. To je moje mnenje, hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala, imamo še približno pet minut, zato bi predlagal še kakšne konkretne zaključke in ideje. Beseda gre v Kranj.

Matej Rozman, Kranj: Zame so poklici prihodnosti poklici, ki sedaj še niso znani, vendar bodo v prihodnosti prinašali veliko kapitala. Zame je poklic prihodnosti tudi gozdarstvo, saj imamo veliko gozdov, ki jih ne izkoristimo. Vse uvažamo v Avstrijo, namesto tega bi lahko sestavljali omare in jih prodajali. Poklic prihodnosti je tudi tehnologija, že sedaj imamo veliko telekomunikacijskih naprav, zato se tudi strinjam s kolegom, ki je dejal, da bo v prihodnosti veliko odvajanja od tehnologije. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala, imamo še nekaj časa za nekaj konkretnih, kratkih izjav. Izvoli...

Anouk Hartmans, Notranjska: Rada bi samo povedala, da bodo vedno neki poklici pač stabilni poklici na primer: gozdar, kmet, novinar, odvetnik, zdravnik, saj so ti poklici potrebni. Poleg teh poklicev imamo še poklice, za katere sploh še ne vemo oziroma trenutno še niso tako razviti na trgu, pa tudi zelo težko vemo, kateri poklici vse se bodo še razvili, ker se današnja družba izredno hitro spreminja in je fleksibilnost tista najpomembnejša stvar, ki jo potrebujemo.

Ciril Cerovšek: Hvala. Nina Knoll, izvoli.

Nina Knoll, Dolenjska: Hvala za besedo. Jaz pa mislim, da kateri so poklici prihodnosti, žal ali pa na srečo, ne vemo in ne moremo vedeti. Zakaj na srečo? Ker mislim, da se moramo manj ukvarjati s prihodnostjo in več s sedanjostjo ter najprej rešiti težave, ki nas pestijo danes in ne tiste, ki nas bodo morda pestile čez dve, tri leta ali pa čez deset let. Hvala.

Ciril Cerovšek: Izvrstno, imamo čas še za eno izjavo. Če ima kdo res kaj zelo pomembnega. Zelo dolgo že držiš roko, izvoli...

Žiga Mekiš Recek, Pomurje: Končno, hvala za besedo. Rad bi povedal, da ne moremo določiti poklicev prihodnosti, kajti trg dela se prehitro spreminja, nenehno prihajajo nove tehnologije. Rad bi izrazil nestrinjanje z

izjavo, da psiholog ni poklic prihodnosti, saj menim, da v današnjem času ljudje doživljamo ogromno stresa. Stres med najstniki je zelo razširjen, na ta račun je vidnih veliko posledic kot je kolega dejal, se pojavljajo različne odvisnosti od tehnologij. Pri tem lahko pomagajo psihologi, zato menim, da je poklic psiholog poklic prihodnosti. Hvala.

... aplavz.....

Ciril Cerovšek: Se strinjam. Zaključujem razpravo na temo prve skupine in nadaljujemo s poročilom druge skupine, ki bo poročala na temo **VSEŽIVLJENJSKO UČENJE**. Vabim poročevalko druge skupine, da na kratko posreduje svoje zaključke, saj imamo na razpolago za poročilo le pet minut. Hvala.

Sara Pungartnik Goličnik, Velenje: Jaz sem sodelovala v skupini, kjer smo obravnavali temo vseživljenjsko učenje. Razvili smo dokaj burno debato. Ugotovili smo, da vseživljenjsko učenje poteka tekom celotnega življenja. Prehajamo čez različne faze, od rojstva, šolanja do zaposlitve, skratka ves čas. Ugotovili smo, da je šola res koristna zadeva, sploh zaradi pomnjenja zadev s praktičnimi prikazi. Pri šolanju je velik poudarek na pripravljenosti učiteljev, saj si ne želijo ustvarjati nepotrebnega dodatnega dela. Prav tako smo imeli obširno debato o medgeneracijskem izobraževanju. Starejše generacije lahko nam mladim dajo nek določen vpogled, ki ga mi ne vidimo, saj smo še premladi in željni spoznanja drugih stališč. Starši so se v osnovni šoli učili »štrikanja« in podobnih stvari, tudi mi si želimo pridobiti vpogled na praktične stvari. Izpostavili smo razliko med poklicno šolo in gimnazijo. Pri tej debati je bilo veliko nestrinjanj, katera smer šolanja je boljša in katera slabša. Izpostavili

smo tudi, da so nekateri otroci, mladostniki zaradi geografske lege prikrajšani za nekatere interesne dejavnosti, krožke. Morda je prav ta geografska lega razlog, da nekateri otroci nimajo možnosti razvoja svojih talentov v taki meri kot otroci, ki so bližje večjim mestom. Tudi otroci iz socialno ogroženih družin so prikrajšani za obiskovanje različnih krožkov in razvoj talentov. Želimo, da pride do sprememb tako na področju mladih kot starejših občanov, v spodbudo tega predloga smo izpostavili, da je potrebno omogočiti možnosti starejšim in mlajšim. Prav tako je izredno pomembno, da imamo mladi zamisli, dobre kreativne ideje. Vse te ideje, zamisli spodbujajo razni natečaji in krožki. Zdi se nam, da smo Slovenci splošno razgledan narod, to je zelo dobro, saj je velika verjetnost, da se v prihodnosti ne bomo mogli zaposliti v poklicu, za katerega se bomo izobraževali. Zato bi radi poudarili, da je izredno pomembna fleksibilnost, želimo si, da bi bilo v osnovnih šolah več prikazov poklicev v obliki kariernih dni, ki bi potekali kot kulturni dnevi, za katere bi bila določena kvota ur. S tem bi pridobili praktični vpogled v poklice. Ena izmed možnosti bi bila, da bi starši prišli v šolo ter predstavljali poklice mladim. Mladi se na žalost vsake toliko časa počutimo neslišane, zato se nam zdi zelo pomembno, da bi nas predsedujoči slišali in se potrudili kaj narediti za nas. Poskusili bi lahko možnost, da mi podajamo konkretne predloge in da se poskuša na predlaganih predlogih kaj narediti. Hvala.

...aplavz.....

Ciril Cerovšek: Hvala poročevalki druge skupine. Rad bi samo še nekaj dodal: mislim, da je želela izpostaviti to, da se nam zdi, da smo bili premalo slišani. Tudi sam sem bil v drugi skupini. Zdelo se nam je, da kljub temu, da imamo odlično organiziran otroški parlament, bi lahko naša mnenja nekateri vzeli še bolj resno, jih še bolj preučili in tudi bolj upoštevali. Hvala.

Sedaj pa začnjam razpravo na temo vseživljenjsko učenje. Imamo 15 do 20 minut časa, zato prosim, da ste kratki tako kot prej ali pa celo še bolj in da se ne ponavljate. Hvala. Bomo kar začeli.

Brina Jenček, Celje: Menim, da je zelo pomembno toda običajno premalo poudarjeno, da je medgeneracijsko razumevanje nekakšna pomoč. Od starejših velikokrat izvemo, kako neodgovorni smo, kakšna družba nastaja iz nas, kaj bo z našo prihodnostjo. Velikokrat slišimo, da smo vsi zasvojeni s telefoni, v bistvu pa ne vidimo dobrih vidikov, kot je izobraženost, znanje, poznavanje sveta. Veliko informacij dobimo preko medijev, tudi mi mlajši bi lahko pomagali starejšim, saj se lažje prilagodimo situaciji, starejšim lahko nudimo pomoč pri spoznavanju tehnoloških naprav. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala. ...aplavz... Ima še kdo kaj za povedati na temo vseživljenjsko učenje, prosim vas da se striktno držimo teme, saj smo z vsako temo časovno omejeni. Druge teme bodo na voljo kasneje. Ljubljana izvoli besedo.

Domen Pinter, Ljubljana: Hvala za besedo. Jaz bi poudaril eno stvar, ki jo po mojem mnenju poudarjamo že od samega začetka otroškega parlamenta, to se pravi že 25 let. Dejstvo je, da premalo vemo o poklicih. Predstavljanje poklicev je v naši državi obupno, če sam ne raziskuješ poklica, ne veš o njemu nič. Slaba informiranost je že pri sami izbiri gimnazij, srednjih šol, najslabša informiranost pa je na področju izbire fakultet. Na koncu devetega razreda ne poznamo, katere srednje šole so na razpolago, vi pa od nas pričakujete, da se bomo poklicno usmerili pri 15 letih, ko o samih poklicih ne vemo čisto nič. Poglejte, sami moramo raziskovati poklice, vem da obstajajo programi, vendar za njih ne vemo dovolj dobro. Druga stvar, ki bi jo rad poudaril je ta, da imamo mi predlog in ga želimo predstaviti nekemu organu, ki je odgovoren, da ta predlog sprejme ali pa ga vsaj preuči. Če sedaj pogledate okoli sebe ali vidi kdo zraven sebe kakšnega poslanca? Ne. Gospod predsednik vlade, videl sem, da ima danes srečanje s predsednikom češke vlade in če bi bil toliko fasciniran nad tem otroškim parlamentom, bi lahko povabil k sodelovanju tudi češkega predsednika. Vsi sedeži v dvorani so enaki in zelo udobni, za 15 minut bi si lahko oba pogledala, kako se odvija otroški parlament in bi morda tudi na Češkem uvedli prakso otroškega parlamenta. Enkrat v letu imamo priložnost, da pridemo v takšno zgradbo kot je državni zbor, vendar kljub temu nimamo osebe, ki ima moč, ki ima možnost da lahko naredi spremembe z upoštevanjem našega glasu. To moramo poudarjati!

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala za izjavo. Samo v vednost vam želim sporočiti, da nas je med poročanjem druge skupine na balkonu obiskal predsednik češke vlade. Besedo predajam Maši.

Maša Stanonik, Kranj: Hvala, jaz bi rada povedala, da se mi zdi, da vseživljenjsko učenje ni samo šola, ampak so to tudi vsakdanje stvari kot na primer: napake, ko se urežemo med lupljenjem krompirja in vse do usodnih napak. Ljudje se učimo predvsem iz svojih lastnih napak, hvala.

Ciril Cerovšek: Super...aplavz.....Besedo predajam Velenju.

NN, Velenje: Jaz bi pa rad pri vseživljenjskem učenju izpostavil predmete, in sicer matematiko, fiziko in kemijo. To so predvsem predmeti, ki se zelo veliko ljudem zdijo brezpredmetni, toda jaz menim, da je pri vseživljenjskem učenju matematika ključnega pomena za življenje ter za reševanje problemov. Po mojem mnenju se te predmete v vsakodnevem življenju premalo ponazori s praktičnimi primeri. Hvala.

...aplavz....

Ciril Cerovšek: Same odlične izjave. Nadaljujemo, Dolenjska izvoli besedo.

NN, Dolenjska: Torej, prej je bil komentar iz Bele Krajine, da se odrasli premalo zavedajo, da mladi spoznavamo svet preko medijev in kako koristno je to. Sledi vprašanje ali je to poznavanja sveta preko medijev dejansko koristno? Ali je svet, ki je predstavljen preko medijev resnični svet? Potrebno je razmisliti, katere informacije medijev so prave in katere ne. Včasih, ko še niso imeli medijev, so stvari spoznavali s spraševanjem ljudi, sedaj pa prižgemo televizijo in izvemo vse, kar se dogaja po svetu. Hvala.

...aplavz....

Ciril Cerovšek: Hvala, sedaj predajam besedo Krškemu.

NN, Posavje: Večina vas je omenila medije, da mladi vse preveč doživljamo dogodke skozi medije in mlade kot nekakšno slabo stvar. Nismo vsi mladi slabi, danes nas je v parlamentu 113.

Ciril Cerovšek: Hvala. Rad bi vas še enkrat opozoril, da se vaše izjave zapisujejo hkrati pa poteka tudi neposredni televizijski prenos. Sedaj bomo šli še v Pomurje.

Tia Horvat, Pomurje: Pozdravljeni vsi skupaj. Jaz bi rada samo povedala, da se strinjam s kolegom, ki je dejal, da smo mladi premalo ozaveščeni o možnih poklicih, zato menim, da bi lahko ustanovili teden izobraževanja. S tem bi poskrbeli za vsakega, ki je usmerjen v določeno smer, npr. če se želimo izobraževati za zdravnika, vendar v to odločitev še nismo popolnoma prepričani. Za zmanjšanje dvoma bi se lahko vsi, ki bi se odločili za zdravstveno izobraževanje, odpravili za teden dni v zdravstveni dom, kjer bi videli potek dela, na podlagi tega pa sprejeli odločitev ali je zdravstvena smer primerna zame ali ne. Tak način dela bi bil zelo primeren. Pristojne zato prosim, da ne rečete, da to ni mogoče, saj lahko vidimo, da je v sosednji Avstriji to omogočeno. Z uvedbo tedna izobraževanja se je izboljšal sistem zaposlovanja, saj je veliko mladih prepričanih, kaj si želi v življenju početi in zato niso celotno poklicno pot nesrečni, temveč svoje delo opravljajo z večjim veseljem. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala, Zasavje izvoli besedo.

Valentina Tomažič, Zasavje: Hvala za besedo. Povedala bi rada, da se mi zdi, da je vseživljenjsko izobraževanje neizogibno, saj se vsak dan učimo na svojih napakah in dejanjih. Pomembno je, da najdemo v vseh stvareh, ki se nam zgodijo v življenju neko lekcijo, hvala.

...aplavz....

Ciril Cerovšek: Hvala, izvoli.

Hana Kosovel, severna Primorska: Želim povedati, da s tem, ko nimamo stikov z različnimi generacijami, se izgublajo naši slovenski običaji in navade. Mladi vse pogosteje ne vemo vsega tega, kar vedo starejši. S tem se izgublajo slovenske posebnosti, tako da postajamo vse bolj podobni ostalim, hvala.

...aplavz....

Ciril Cerovšek: Hvala, izvoli.

Mila Kotnik, Celje: Lepo pozdravljeni. Prej smo se malo dotaknili razlik med kraji ter kakšne možnosti imajo in me zanima, če bi mi morda kdo od udeležениh lahko razložil, če ste že kdaj debatirali o omenjeni problematiki oziroma če je o tem že potekala kakšna razprava? Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala. Tudi sam bi rad v imenu predsedstva podal en predlog, ki smo ga dorekli v drugi skupini. Zdi se nam zelo pomembno, da bi uvedli v šolski program karijerne dneve. To smo si predstavljali v smislu športnih, kulturnih ali naravoslovnih dni, s tem bi zagotovili določeno kvoto ur. V tem času bi si učenci lahko pogledali določene poklice. Rad bi vas opozoril, da bodo vsi podani predlogi šli naprej in če ima kdo tudi izven debate kakšen predlog, ga lahko mirno odda kateremukoli od članov delovnega predsedstva, ta pa ga bo posredoval naprej. Sedaj pa imamo čas še za enega, če ima kdo še kakšno zaključno misel. Izvolite.

Sandra Čepon, Karierno središče (Zavod za zaposlovanje): Z vsemi slišanimi predlogi se ne morem strinjati. Kolegu nasproti mene bi rekla glede informacij o poklicih, da jih je kar veliko, samo potrebno jih je znati poiskati. Za primer: vsako leto poteka sejem Informativa, kjer se predstavljajo delodajalci in omogočijo, da se dogovorite za obisk izbranih podjetij. Prav tako je organiziran dan podjetništva, ki se je začel izvajati lansko leto. Projekt je bil zelo podprt in bo zaživel tudi drugo leto, ta projekt je v pripravi tudi za študente, na spletni strani »moja izbira« je predstavljenih ogromno video prikazov poklicev, opisi so aktualni, zanimivo pripravljeni, delovna skupina teče na temo, da bi se v osnovnih šolah poklicna orientacija vpeljala tudi med izbirne predmete. Informacij je veliko, poiščite jih in vprašajte tudi nas. Vprašajte tudi starše, prijatelje, svetovalne delavce. Hvala.
...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala. Gospa poleg, izvolite besedo.

Zdenka Tičar, Ministrstvo za zdravje: Hvala. Jaz bi samo opozorila na medgeneracijsko sodelovanje na tem področju. Morda ne vidite dovolj priložnosti, vendar pa že osnovne šole sodelujejo z različnimi institucijami kot so: domovi za starejše občane, varstveno delovni centri, medgeneracijsko sodelovanje se razvija tudi v okviru pomoči na domu, kjer sodelujejo dijaki in tudi učenci. Tudi tukaj lahko prepoznavate del svojega poklica, vsaj kar se tiče srednješolskega izobraževanja, nato pa sledi usmeritev na konkretnih srednjih šolah. Iz samih medgeneracijskih programov sožitja, ki je na razpolago tudi vam, je kar dovolj informacij. Seveda ni vsak za tak poklic in na določenih nivojih nekatere ne zanima. To so vsekakor bolj prostovoljne dejavnosti, v katere se vključujete in so vam potem tudi priznane v okviru izobraževanja. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala ...aplavz... Nadaljevali bomo s poročilom tretje skupine **FORMALNO IN NEFORMALNO IZOBRAŽEVANJE**. Vabim poročevalca, da na kratko predstavita povzetke. Hvala.

NN: V tretji delavnici smo se pogovarjali o tem, kaj je formalno in kaj neformalno izobraževanje. Pod formalno izobraževanje smo si predstavljali šolanje, šolo in učbenike, pod neformalno izobraževanje pa smo opredelili interesne dejavnosti, televizijo, medije, knjige, glasbeno šolo ter vse ostalo. Za formalno izobraževanje smo ugotavljali, da je obvezno. Pri izmenjavi mnenj smo ugotovili, da veliko učencev to obvezo sprejema kot negativno, izpostavili smo tudi ocene, način ocenjevanja, nato pa smo se osredotočili na neformalno izobraževanje. Pri tej kategoriji smo omenjali aktivnosti, kaj z njimi pridobimo, kako so te aktivnosti sprejete v šoli, kaj so naše interesne dejavnosti. Kje se vse pridobljene veščine poznajo? Za opravljene aktivnosti ne dobimo nobenega certifikata, tega dobimo le pri formalnem izobraževanju. V naši debati smo si zastavili vprašanje: Na

kakšne načine bi se lahko veščine, spretnosti, znanja, pridobljena v neformalnem izobraževanju, upoštevalo pri nadaljnjem šolanju? Pogovarjali smo se tudi o neformalnem izobraževanju v šolah. Tu smo izpostavili izbirne predmete, ki ne pomagajo pri formalnem izobraževanju. Večino učencev izbira predmete kjer bi bili uspešni, kjer obstaja možnost pridobitve ocene 5. Eden izmed problemov krožkov je slaba predstavitev krožkov s strani učiteljev. Predlagali smo možnost, da bi študentje sami vodili izbrane krožke, drugi problem, s katerim se srečujejo nekateri učenci je plačljivost krožkov. Zaradi finančne obveze si le-teh nekateri ne morejo privoščiti. Glavni problem pa se nahaja v nezanimivosti krožkov in enolična vsakoletna ponudba krožkov. Neformalni krožki ostajajo neformalni, saj učitelji, ki izvajajo te krožke pregledujejo prisotnost, jih ocenjujejo, učitelji dojemajo učence kot neresne. Proti takemu sprejemanju se učenci branijo z obiskovanjem ravnatelja. Vsi učenci nimajo časa za udejstvovanje v dodatnih dejavnostih, prav tako pa krožki niso upoštevani pri vpisih na srednje šole. Učenci posledično izgubijo možnost vpisa na katerokoli srednjo šolo. Na primer, otrok si zelo želi obiskovati določeno srednjo šolo, vendar na koncu ni sprejet, ker je morda imel kakšen predmet, ki na srednji šoli ni pomemben slabše ocenjen in je bil zaradi slabšega povprečja zavržen. Pri neformalnem izobraževanju smo se pogovarjali, kaj mi sploh lahko naredimo in kakšne so naše možnosti, saj še vedno ne vemo ali se lahko kaj ukrepa na tem področju ali ne. Debata je posegla tudi na področje krožkov, kateri od njih so za nas sploh pomembni, učinkoviti, se iz teh krožkov sploh kaj naučimo, kako naše mentorje prepričati, da je za uspeh potrebno obojestransko sodelovanje? Za konec pa bi rad postavil še eno vprašanje. Ugotovili smo, da učitelji zelo dolgočasno razlagajo snov, rezultati učencev so temu primerni. Naše vprašanje je: Kako motivirati učitelje? To vprašanje se nanaša predvsem na naše goste. To je z naše strani vse.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala poročevalcema tretje skupine, odpiram razpravo na temo formalno in neformalno izobraževanje. Lahko kar začneš, izvoli.

Miha Remec, Ljubljana: Meni je pri formalnem izobraževanju zelo nesmiselno, da en list papirja z ocenami določa našo prihodnost oziroma določa naše možnosti vpisa na gimnazije, srednje šole ter kasneje na vpis na fakulteto, to je to hvala.

...aplavz.....

Ciril Cerovšek: Hvala, izvoli.

NN: Hvala za besedo. Jaz pa glede formalnega in neformalnega izobraževanja stojim za tem, kar sem že prej povedal. Ni pomembno samo, kaj znaš, ampak tudi, kaj znaš narediti. Za primer lahko vzamemo eno zgodbo iz Butalcev, in sicer o kovaču h kateremu je eden štiri leta hodil gledat, kaj ta dela in kljub temu še vedno ni znal nič narediti. Iz tega lahko razberemo, da sta tako formalno in neformalno izobraževanje enako pomembna. Eden brez drugega nista vredna nič. Rad bi izpostavil, po mojem mnenju primanjkuje krožkov oziroma poučevanja o tem, da je naša prihodnost odvisna od nas samih. Poznate kakšen krožek, ki nas uči ustvariti lastno podjetje oziroma kje bi lahko pridobili potrebno znanje, kako ustvariti svoje podjetje? Rad bi še povedal, da je v izobraževanju zelo veliko smeri, na primer Picasso je bil izobražen na področju slikarstva, Beethoven je bil izobražen v glasbi, za primer si lahko vzamemo tudi nogometaša, ki obvlada preigravanje, brcanje žoge in dajanje golov. Kot vidimo, se lahko izobrazimo v več kot le v eni smeri, list papirja ne bi smel biti tisti, ki bi odločal kakšna bo naša izobrazba. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala. Vidim, da so se začela pojavljati razna vprašanja, zato bom dal možnost povabljenim gostom, da nanje tudi odgovorijo. Prvo vprašanje je bilo: Kako bi spodbudili učitelje, da bolj zanimivo razlagali snov? Povabljeni gostje, izvolite.

Vlasta Nussdorfer, varuhinja človekovih pravic: Zagotovo ravnatelju ne sme biti vseeno, kakšni so učitelji. Najbrž se določeni učenci ne bi radi izpostavili in povedali, da določen učitelj ni v redu, da nezanimivo razlaga snov, zato vidim rešitev v anonimnih nabiralnikih, v katerih lahko pustimo svoje resne in nežaljene pripombe. V eni od šol sem to rešitev že videla. Nato se lahko tako učitelj kot ravnatelj zamislita in če je teh pripomb zoper enega učitelja veliko, se je potrebno zamisliti in se z njim pogovoriti ali pa celo poiskati novega učitelja. Mislim, da je veliko učiteljev, ki so izjemno dobri in prav je, da slabi sledijo dobrim, saj lahko na takšen način bistveno izboljšajo podajanje snovi učencem. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala. Morda želi še kdo drug od povabljenih gostov izraziti mnenje? Izvolite.

NN: Jaz bi mogoče odgovoril na vprašanje, ki je bilo postavljeno na začetku predstavljanja tretje teme. Rad bi odgovoril glede tega, da v Sloveniji obstaja sistem, ki priznava oziroma, v katerem je možno pridobiti certifikat, da nekaj znamo. Ta sistem obstaja, imenuje se sistem priznavanja nacionalnih poklicnih kvalifikacij, kjer lahko dejansko pridobljeno poklicno spretnost pridobiš po neformalni ali pa tudi po kakšni drugi poti dokažeš pred komisijo in dobiš nacionalno potrdilo, da predstavljeno spretnost dejansko obvladaš. Na hitro bi se še odzval na mnenje, da ne bi smel en papir tisti, ki odloča o naši prihodnosti. S tem se do neke mere strinjam, po drugi strani pa moramo vedeti, sploh če smo v sistemu formalnega izobraževanja, da potrebujemo neka merila, s katerimi se zadeve merijo in žal za enkrat nismo iznašli boljšega sistema, hvala lepa.

...aplavz....

Ciril Cerovšek: Hvala. Sedaj bomo postavili naslednje vprašanje: Kakšen krožek oziroma kje bi nas lahko naučili kako ustvariti svoje podjetje? Ima kdo od vabljenih gostov odgovor na to vprašanje? Ne? Prav, izvoli potem.

Eva Ojsteršek, Velenje: Podjetniški krožek že obstaja, na naši šoli se izvaja. Na tem krožku sodeluje veliko učencev, učimo pa se, kako ustanoviti podjetje, kako pripraviti poslovni načrt. Sedaj se pojavlja problem, kako ta krožek razširiti po Sloveniji. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Izvoli, besedo predajam Nomi Hrast.

Nomi Hrast, Maribor: Na temo podjetniških krožkov se izvaja tudi Ustvarjalnik, ki je podjetniški peskovnik. Tu pomagajo veliko mladim, da ustvarijo svoja podjetja ali pa jim pomagajo pri izoblikovanju in razširitvi ideje do končne oblike. To poteka tako na osnovnih šolah, kot tudi na srednjih šolah. Tu imajo »start-up« vikende. Razvilo se je že ogromno idej, morda boste maja v medijih zasledili konferenco o predstavitvi končnih idej. Tudi sama sem tam, sicer se moje ideje še ne bo predstavilo, vendar veliko mladih pokaže svojo motivacijo o vsem tem, kaj vse lahko še počnejo v okviru neformalnega izobraževanja. Hvala.

...aplavz....

Ciril Cerovšek: Hvala. Mislim, da se lahko vrnemo, izvolite gospod Vinko Logaj.

Dr. Vinko Logaj, Zavod RS za šolstvo: Rad bi le povedal par besed glede motivacije učiteljev, ravnateljev. Vesel sem vseh predlogov in idej glede ustvarjalnosti v šolah. Lahko zatrdim, da je *slovenska šola* dobra, ampak nikoli ni pa tako dobra, da nebi mogla biti še boljša. Zelo pomemben se mi zdi skupen dogovor šol, kaj je interes učencev, kakšne so njihove zmožnosti in možnosti v določenem času. Bolj pomembne kot informacije o ustanovitvi podjetja, se mi zdijo vse aktivnosti, povezane z ustvarjalnostjo, pridobivanjem novih znanj, spretnosti, še posebej, ker živimo v času negotove prihodnosti. Večje znanje kot bomo imeli, lažje se bomo soočali s postavljenimi problemi in jih pretvarjali v izzive. Hvala.
...aplavz....

Ciril Cerovšek: Hvala za odgovor. Vas pa vabim, da se vrnemo k temi formalno in neformalno izobraževanje. Časovno smo omejeni in zato imamo čas le še za nekaj izjav. Izvoli...

Jaka Smrekar, Ljubljana: Najlepša hvala za besedo. Rad bi samo opozoril na to, da nekateri tu že čakajo več kot pol ure na besedo, pa jim ni dodeljena, hvala.

Ciril Cerovšek: Ti bom odgovoril, da smo žal časovno omejeni z razpravo, ampak če imaš kakšen pameten predlog, te vabim, da ga posreduješ kateremukoli od članov delovnega predsedstva in ga bomo nato mi posredovali naprej, hvala. Sedaj pa dajem besedo dolenjski regiji, izvoli.

Ida Muc, Dolenjska: Hvala za besedo. Malo bi se rada vrnila nazaj na list z ocenami. Sam ta list ni nekakšen problem, saj pomaga ravnateljem izbrati učence, ki jim bodo dovolili oziroma odobrili vpis na njihovo šolo. Problem je v tem, da so številke na tem listu učencem veliko bolj pomembne kot pa pridobljeno znanje, ki stoji za njimi. Ta list je velikokrat jabolko spora pri družinskih prepirih, prepirih s prijatelji, povezan pa je tudi s težavami, ki jih najstniki imajo. V današnjem času so te številke bolj pomembne kot pridobljeno znanje. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala. Sedaj imamo čas le še za dva kratka odgovora. Prva beseda gre k članu delovnega predsedstva Žanu. Hvala.

Žan Koprivec Perjet, Ljubljana: Torej pozdravljeni še v mojem imenu. Opažam, da se formalno in neformalno izobraževanje v šolah po navadi prepletata, velikokrat tudi preko različnih tekmovanj. Ponujanje dejavnosti je odvisno od šole ter od razpoložljivih finančnih sredstev šole. Konkreten primer: letos prvega aprila je skupina učencev z naše šole zmagala na nekem debatnem tekmovanju, katerega finale naj bi potekalo v Kuala Lumpurju. Ne vemo, kje in kako naj bi dobili sredstva, da bi se tega tekmovanja lahko dejansko udeležili, stane pa približno 1.500 eur po osebi. Tekmovanja naj bi se udeležili trije učenci in ena učiteljica. Zanima me konkreten predlog oziroma odgovor na to, hvala.

Ciril Cerovšek: Bom dal še možnost odgovoriti na to vprašanje. Ima kdo odgovor? ... Izvoli...

Nadja Štradjot, Ljubljana: Letos sem bila na informativnem dnevu na gimnaziji Vič. Na tej gimnaziji se v velikem številu udeležujejo na kemijskem, fizikalnem, matematičnem področju, udeležujejo se tudi veliko tekmovanj. Na tej gimnaziji so nam predstavili predmet kemija, pri tej predstavitvi so nam obrazložili, da veliko hodijo v tujino in sicer v Ameriko, saj so učenci na tem področju zelo dobri. Eno izmed vprašanj staršev je bilo, na kakšen način gimnazija pridobiva sredstva za potovanja? Profesorica jim je obrazložila, da so sredstva pridobljena od fundacij in kemijskih podjetij. Dijaki se vsako leto odpravijo na potovanje, menjajo se le sponzorji. Če imaš močno željo, boš zagotovo pridobil potrebna sredstva.

Ciril Cerovšek: Hvala, nadaljujemo še z zadnjim poročilom četrte skupine na temo vsi poklici so pomembni. Vabim poročevalca četrte skupine, da pride pred govorniški pult.

Maja Dretar, Maribor: Pozdravljeni sem Maja Dretar. Tema naše skupine je bila **VSI POKLICI SO POMEMBNI**. V skupini smo razvili dobro debato o tem, kaj je prav in kaj ne, jaz pa vam bom predstavila naše zaključke. Zaradi industrializacije, vpliva okolja, ljudi okoli nas ter medijev, so nekateri poklici manj priljubljeni, vendar za normalno življenje potrebni. Ne glede na to, kje živiš, je pomembno, da si nekaj želiš in na tem delaš. Vseeno pa se pojavljajo razlike v željah na vasi in v mestu. Mediji in starši nam vsiljujejo stereotipe, predsodke pred poklici, ki v družbi trenutno nimajo večjega ugleda. Družba se dandanes zelo hitro spreminja, zato moramo biti fleksibilni. Vsak poklic je pomemben, saj če bo neko znanje izumrlo, bodo v družbi velike težave. Tako bo vsak enkrat potreboval tesarja, vodovodarja, čevljarja ali čistilko.

Eva Ojsteršek, Velenje: Sem Eva Ojsteršek. V skupini smo postavili tudi nekaj predlogov. Eden izmed večjih problemov je, da mladi premalo poznamo poklice. Zato imamo nekaj predlogov. In sicer: učenci si želimo več informativnih dni, da bi si lahko pogledali več šol, več predstavitev poklicev v medijih skozi informativne oddaje, projekt »postani dijak za en dan«, kjer so učenci lahko prisotni pri pouku v srednji šoli, tega projekta nimajo vse srednje šole. Želimo pa, da so predstavitve poklicev realne, ker nas v srednjih šolah na informativnih dnevih velikokrat zavijajo v vato in nam ne povejo resnice. V šole pa si želimo vpeljati tudi projekt, v katerem bi se na šolo povabilo osebo, na primer starše učencev ali kaj podobnega, da nam predstavijo svoj poklic in kaj delajo.

Maša Stanonik, Kranj: Dober dan. Naši predlogi so tudi: ureditev štipendije in da bi imeli socialno ogroženi učenci iste možnosti za nadaljnje izobraževanje kot drugi učenci. Potem svetovalni delavci bi morali povedati več o šolah, vsaj na nekaterih šolah ter da bi mediji bolj predstavljali poklice in šole.

Domen Pintar, Ljubljana: Poleg tega pa dajemo tudi pobudo, ki jo bodo slišali vsaj gledalci tega prenosa. To je ustanovitev posvetovalnega telesa, ki bi lahko sodeloval pri posvetih in imel tudi vpliv na odločanje o predlogih. To telo bi bilo sestavljeno iz mladih, to se pravi nas, ki tukaj sedimo oz. tistih, ki tukaj ne sedijo. Nekako bi jih izvolili oz. sestavili in bi imeli vsaj nek glas pri tem, kaj je dobro za nas, ker mislim, da mi več vemo o nas, kot pa nekdo, ki je 50 let starejši od nas. Imamo pa še eno vprašanje, ki bi ga sicer radi zastavili poslancem, ampak vseeno lahko tudi ostale vprašamo: po kakšnem ključu ste se vi odločali za srednje šole? In gospoda poslanca bi samo še vprašal, če srednja šola, ki ste jo obiskovali kakorkoli vpliva na vaše odločanje? To se pravi na izkušnje, ki ste jih pridobili skozi šolanje v srednji šoli, če to kakorkoli vpliva na vaše odločanje, ali se pač morate odločati izključno in samo po usmeritvi vaše stranke? Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Bomo kar odgovorili na to vprašanje. Gospod poslanec kar izvolite.

Simon Zajc, poslanec v Državnem zboru: Predsedujoči, najprej hvala za besedo. Najprej pohvala za izvrstno vodenje. Pohvala tudi ostalim razpravljalcem, ki se znate držati tega, da ste kratki, česar se »ta pravi« poslanci dostikrat ne znamo. Da odgovorim na vprašanje: jaz sem šel čisto po občutku, tam kjer sem bil doma, v najboljši novinarski krožek, ker me je v tistem trenutku zanimalo. Tja sem se vpisal in nikoli nisem tega obžaloval, ker je bila super srednja šola oz. gimnazija. Še zdaj imam najboljše prijatelje od tam. Kako mi pa ta srednja šola pomaga zdaj? Glede na to, da je bila to splošna gimnazija, mi pomaga v smislu, da sem mogoče malo bolj splošno razgledan, kaj drugega pa ne. Kako boš potem politično dozorel, je potem odvisno od tega, kam tvoja pot vodi naprej. Pa čisto na kratko še ena replika na prejšnjo razpravo glede formalnega in neformalnega izobraževanja. Tako kot je rekla kolegica tam spredaj: naj vam bo znanje glaven motiv za izobraževanje. Potem pa boste že videli

ali ga boste izbrali v formalnem ali neformalnem izobraževanju. Ampak to naj vam bo tisto glavno gonilo. Znanje morate imeti, pa boste potem tudi službo dobili. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Zahvaljujemo se gospodu poslancu. Vabimo še... Izvolite.

Matjaž Hanžek, poslanec v Državnem zboru: Jaz sem vas že prej zjutraj pozdravil, zato vas ponovno še enkrat ne bom. Jaz sem znan kot bi rekel malo trmast človek, pa me težko prepričajo v nekaj, kar ne verjamem. Se pravi, največkrat glasujem tako, kot se v poslanski skupini dogovorimo. Imamo zelo izčrpne pogovore in šele potem, ko si izmenjamo vse različne za in proti, se potem skupaj dogovorimo. Če bi bilo, to vam garantiram, mnenje poslanske skupine drugačno kot moje osebno mnenje, jih ne bi poslušal. Delam po mnenju poslanske skupine in seveda v skladu z mojim mnenjem. Tisti, ki me poznajo dalj časa, vedo, da me je težko prepričati v nekaj, kar ne verjamem. Se pa dam prepričati. Začetek vprašanja ali mi je srednja šola ali kaj drugega dalo to znanje, je najbrž to kombinacija obojega. Hodil sem v ljubljanske gimnazije. V množini se temu reče, veliko sem se naučil. Istočasno pa sem zelo veliko tudi delal na stvareh, ki so me zanimale, pa niso bile šolski predmet. Torej je to neka kombinacija formalnega in neformalnega izobraževanja. Hvala lepa.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala. Izvolite besedo, gospa...

Marija Antonija Kovačič, poslanka v Državnem zboru: Lep pozdrav še z moje strani. Da boste vedeli, da niso samo moški poslanci. Jaz sem predstavnica žensk, predvsem pa vaših dedkov in babic, ker prihajam iz poslanske skupine DeSus. Zelo sem vesela, da sem danes med vami in vam iskreno, iskreno čestitam. Za mene ste vsi dobri, vsi krasni, odlični, tisti, ki pa so malo manj dobri, pa jaz vem, da med vami obstaja tudi medsebojna pomoč in bodo oni tudi postali dobri. Tako, da z velikim upanjem in velikim optimizmom vam želim vse dobro v naslednjih šolskih letih. Moram pa povedati, da se zelo strinjam s predlogi, ki ste jih danes omenili. In sicer ravno s tega praktičnega vidika. Tukaj vas zelo podpiram. Všeč mi je ideja o kariernih dnevih. Kako sem pa sama prišla do poslanke? Zdaj sem tu v službi, pred tem sem bila upokojena in sem se že malo razvadila. Zdaj je pa kar naporno. Pred tem sem vso svojo kariero, 41 let je tega, posvetila učencem s posebnimi potrebami. Do tega poklica me je nekako ves čas, že od otroških let, vodilo nagnjenje k poučevanju in pomoči in zdelo se mi je, da bom v službi nekje v vrtcu ali kakšni šoli. In to se je res zgodilo. Postala sem defektologinja in tako se je moja kariera končala v Velenju. Drugače pa sem gimnazijo končala na Ravnah na Koroškem. Še enkrat vam želim obilo uspeha pri svojem delu, predvsem znanja. Papirji že bodo. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Najlepša hvala gospe poslanki. Nadaljujemo z debato vsi poklici so pomembni. Izvoli.

NN: Hvala za besedo. Jaz bi samo komentirala predlog, da bi starši učencev prišli predavat o svojem poklicu. Ta program se je na naši šoli izvajal. Udeležene so bile mislim da tri mamice, ki so bile psihologinja, psihiatrinja, učencev pa nas je bilo približno štiri, ki smo prišli. Kljub temu, da je učiteljica, ki je to organizirala, veliko govorila o tem, je bila udeležba izredno majhna. Zato bi tukaj morali opozoriti na samoiniciativo učencev, veliko bolj kot učiteljev, ker mi se res ne zavedamo, da je to ena dobra možnost, da spoznaš poklic, vse plati poklica. Če se mi sami ne zanimamo za to, se ne moremo potem pritoževati, da nismo dovolj poklicno orientirani. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala. Imamo čas še za nekaj mnenj. Zato dajem besedo v Ljubljano. Izvoli.

Nadja Štradjot, Ljubljana: Jaz bi se še malo vrnila nazaj, glede geografske lege, da te omejuje, ker si prej postavljaj vprašanje. To smo tudi mi debatirali, iz četrte skupine sem bila. In da te omejuje recimo, če si ti v Kopru, da mogoče ne razmišljaš o tem, da bi šel v šolo v Ljubljano tudi, če je najboljša gimnazija. Ali pa, da bi iz Ljubljane šel na gimnazijo v Maribor, ker je to daleč. Potem smo veliko govorili o diskriminaciji poklicev, recimo čistilka, smetar, še posebej zaradi tega, ker take poklice pri nas, ne bom rekla večinoma, ampak zelo veliko, opravljajo ljudje, ki prihajajo iz balkanskih držav. Čeprav mogoče to ni tak problem diskriminacije, ampak nekateri spoštujejo takšne poklice, se pa v družbi pozna, da je čistilka slabšalen poklic. In še od prej bi komentirala... Formalno izobraževanje je vsako izobraževanje pri katerem dobiš potrdilo. Torej glasbena šola je tudi formalno izobraževanje. Neformalno je pa vse, ampak ga lahko spremeniš tudi v formalno z nekimi testi ali potrdili. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala. Izvolite besedo gospod Debeljak.

Peter Debeljak, Urad za mladino: Hvala še enkrat za besedo. Samo na kratko to, kar je bilo že prej povedano. Zelo lepo ste opisali to, kar tudi mi ugotavljamo. To je, da zelo težko predvidevamo, kateri poklic bo leta 2025 najbolj popularen in tudi najbolj zaposljiv. To je pomembno dejstvo. Dveh tretjin poklicev ne bo več. Tudi v Sloveniji smo v času krize, tu vidim tiste, ki so šli recimo 2008 študirat gradbeništvo in so diplomirali 2013, so bili naenkrat z dolgimi nosovi, ker je ta poklic postal odvečen. Zato vas želim še enkrat spodbuditi, da vlagate energijo v generična znanja, splošna znanja. Veste vaši dedki in babice so se res izšolali za en poklic in so bili v isti službi do upokojitve. Moji starši ali pa že mi, menjamo službe in smo znotraj enega poklica. Vi boste morda opravljali tri poklice. Zato se je treba tega zavedati. In eden od odgovorov je neformalno učenje, preko katerega postajate, kot mi Štajerci rečemo »diht«. S socialnimi, kulturnimi znanji. Ampak tega ne iščite samo znotraj šole, dajte dvignite glavo, ker imate ogromno kulturnih, mladinskih organizacij, kjer ta znanja dobite. Tako vam tega ni potrebno predavat, vi to veste, če ne, ne bi bili tukaj. Ampak to prenesite vašim kolegom. To je izjemno pomembno in ne pričakovati na koncu certifikata. Če je to vaša motivacija, je to napačna motivacija. Mi smo obremenjeni z žigi. Ne bodite obremenjeni tudi vi. Dovolj bo žigov že v času rednega formalnega šolanja. Pridobite si tiste izkušnje in znanja, ki vam bodo omogočili jutri, da boste lahko odgovarjali na fleksibilnost, ki jo boste potrebovali. Kar se pa tiče organa, kjer bi vi lahko povedali, kaj si mislite, vam pa povem, da si mi zelo prizadevamo, da bi se vaš glas slišal. Podpiramo tiste organizacije, ki v vaših okoljih prav to počnejo. Ampak tega je premalo. Dejansko ste premalo slišani. Na vladni ravni obstaja sicer organ, ki se mu reče Svet vlade za mladino in je sestavljen iz 10 predstavnikov vlade in 10 predstavnikov mladih. Vas ni notri, je pa predstavnik dijaške organizacije Slovenije in če se strinjate, bom predlagal, da na naslednji seji obravnavamo točko, da se vas povabi zraven in da predstavite vaša stališča. Dobro bi bilo, da v bistvu sproti seznanjate ta organ z vašimi željami in stališči. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala gospodu Debeljaku. Žal smo časovno omejeni in vidim, da je še kar nekaj rok gor, zato vas prosim, da boste te predloge žal morali posredovati v pisni obliki ali pa v ustni obliki nekomu od vodstva. Imamo pa še čas za nekoga, da poda kakšen zaključek. Vabim nekoga iz Dolenjske, da ga poda. Hvala.

Brina Klobčaver: Živjo, jaz sem Brina Klobčaver, prihajam iz Novega mesta. In moram reči, da se zelo strinjam z vašo izjavo in sicer, da bi morali dati več poudarka na to, da bomo v življenju opravljali več različnih poklicev in da moramo dati večji poudarek na splošno izobrazbo. Namreč v mojem razredu, kjer nas je 28, gremo samo 4 na splošno gimnazijo. Vsi ostali gredo na neko lesarsko šolo ali zdravstveno, ker mislijo, da bodo lahko celo življenje bili v tistem poklicu. Ampak časi se spreminjajo in bomo opravljali več različnih poklicev. Hvala.

Ciril Cerovšek: Hvala. K besedi vabim zapisnikarja Ajdo in Žana, da na kratko povzameta, o čem smo se danes pogovarjali in do kakšnim zaključkom smo prišli. Izvoli Žan.

Žan Koprivec Perjet, Ljubljana: Hvala. Še enkrat lepo pozdravljeni v mojem imenu. Torej zapisnik prve skupine oz. kratek povzetek pravi, da **POKLICI PRIHODNOSTI** prinašajo oz. omogočajo zaposlitev v prihodnosti. Te pa lahko razdelimo na: **nove znanosti**, to so poklici, ki bodo v prihodnosti še razviti in jih je kar nekaj ter nekateri drugi poklici, ki jih lahko imenujemo kar **primarni poklici**, ki ostajajo. Kot poklice prihodnosti sedaj predvidevamo družinska podjetja, javne prevoze, okoljevarstvenike, turizem, humanitarno pomoč, vzgojitelje, nekateri tudi psihologe, novinarstvo, varnost, predvsem pa šolstvo in jezikoslovstvo ter tudi gozdarstvo. Pomembna je izobrazba, še posebej pa poklicno usmerjanje ter praksa, ne teorija. Predlagali smo, da če smo v dvomih, da se prvo odločimo ali bomo želeli iti v naravoslovne oz. družbene vede in se potem odločamo sproti. Govorili smo tudi o presežku poklicev, o hitrem menjanju popularnosti poklicev, o iskanju novih načinov

pri povezavi z naravo ter povezavi med naravo in tehnologijo. Tehnologijo smo izpostavili kot težavno, toda v nekaterih primerih, kot v osebnem življenju, pa tudi koristno, saj jo že danes nekje uporabljamo na zelo pametne načine, ki nam olajšajo delo.

Povzetki druge skupine, katere tema je bila **VSEŽIVLJENJSKO UČENJE**. Povedali smo, da se učimo skozi celo življenje in da je to neizogibno. Potrebujemo šolo, več prakse, kar je odvisno tudi od učiteljev oz. njihovega odnosa do razreda, do pouka, njihovega načina učenja. Omenjali smo tudi medgeneracijsko izobraževanje, ki je pomembno zaradi ohranjanja tradicije ter tudi, da se nekateri programi medgeneracijskega sodelovanja že izvajajo. Omenjali smo razliko med poklicno šolo in gimnazijo ter razlike med posameznimi šolami, ki bi jih radi zmanjšali. Želimo si enakovrednosti šol. Pomembne se nam zdijo ideje o inovativnosti in participaciji učencev, torej njihovo sodelovanje. Izpostavili smo, da bo v prihodnosti pomembno biti fleksibilen in želimo več prikazov poklicev v šolah. Predlagali smo teden izobraževanja in karierni dneve, kot predlog za boljše informiranje otrok o izobraževanju. Na to pa smo dobili tudi odgovor, da imamo že veliko informacij, ampak je pomembna tudi naša samoiniciativa, kar kaže, da se bo morala naša mentaliteta spremeniti na pozitivno, na to da se bolj angažiramo in se bolj informiramo o različnih stvareh. Hvala.

...aplavz...

Ciril Cerovšek: Hvala. Sedaj sledi še povzetek tretje in četrte skupine.

Ajda Španring, Posavje: Torej **FORMALNO IN NEFORMALNO IZOBRAŽEVANJE**, ki ga je imela tretja skupina in njihove ugotovitve so: pri formalnem izobraževanju imamo točno določeno snov, je obvezno in zaradi tega dobimo tudi negativen pogled na samo izobraževanje. Temelji na učbenikih in znanju, ki ga pridobimo v šolah od učiteljev, menimo pa, da učitelji slabo predajajo snov učencem. Slaba je tudi predstavitev krožkov, ki pa že spadajo pod neformalno izobraževanje. Torej temelj neformalnega izobraževanja je, da si ga izbiramo po lastnih sposobnostih in željah, zato nam je tudi ljubši. Z neformalnim izobraževanjem pridobimo več znanja, mnenj iz prve roke. Informacije o neformalnem izobraževanju pridobimo v medijih ter knjigah. Neformalno izobraževanje vsebuje tudi aktivnosti v šoli, kot sem že prej omenila, krožki pa tudi glasbene šole in kakšni športni ali drugi klubi in tako naprej. Tukaj pa parlamentarci opozarjamo, da šolski krožki zrejo bolj k formalnem kot neformalnemu izobraževanju. Se pravi, učitelji že silijo k raznim ukrepom, v primeru

neudeležbe krožka. Tukaj pa nastopi tudi neupoštevanje in preziranje krožkov s strani učiteljev. Učitelji si jemljejo te naše krožke kot nepomembne in jih na nek način zaničujejo. Izpostavljamo, da bi bilo bolje, če bi se neformalno izobraževanje postavilo na nek način pred formalno, kajti daje nam večje možnosti za nadaljnje izobraževanje. Potem pa imamo še skupino **VSI POKLICI SO POMEMBNI**. Vsi poklici so pomembni – močna industrializacija in vpliv medijev vplivata na to, da jemljemo večino poklicev za manj pomembne. Družba in poklici se skozi zgodovino spreminjajo, zato moramo ostati fleksibilni. Premalo poznamo poklice, zato želimo več informativnih dni, večjo pomoč socialnih delavcev, več dni odprtih vrat in informacij v medijih skozi informativne oddaje. Omenjali smo projekt »postani dijak za en dan«, kjer gre za prisotnost učencev osnovnih šol na različnih srednjih šolah. S pomočjo tega projekta lahko dobimo realne predstavitve poklicev, saj na informativnih dnevih pridobimo dokaj nerealne informacije. S projektom želimo povabiti starše osnovnošolskih otrok, da pridejo predstaviti svoj poklic. Predlagamo tudi ureditev štipendij za socialno ogrožene, saj te predstavljajo eno izmed možnosti nadaljevanja izobraževanja in tako se socialno ogroženim zagotovi enake možnosti izobraževanja kot socialno neogroženim otrokom. Zagotoviti si želimo tudi manjši vpliv okolja, ljudi in informacij okoli nas, prav tako imamo eno zelo dobro pobudo, in sicer ustanovitev posvetovalnega telesa, kjer bi sodelovali mladi in tako vplivali na odločanje o predlogih. Hvala.

...aplavz....

Ciril Cerovšek: Hvala Ajdi in Žanu. K besedi pa sedaj vabim Petra, da razglasi temo, ki je dobila največ glasov za 26. otroški parlament. Peter izvoli...

Peter Karas, Koper: Spoštovane parlamentarke in spoštovani parlamentarci, izmed osmih predlaganih tem, ste največ glasov namenili temi »pasti mladostništva«. Tej temi ste namenili kar 63 glasov, zato je to tudi izbrana tema za naslednji, 26. nacionalni otroški parlament. Hvala.

...aplavz.....

Preštevane glasov za temo prihodnjega parlamenta.

Ciril Cerovšek: Peter, najlepša hvala. Predno zaključimo z zasedanjem, se v imenu vodstva zahvaljujem: Državnemu zboru, da smo lahko gostovali v njihovih prostorih, vsem poslanskim skupinam, ki so nam omogočile kosilo v njihovi restavraciji, vsem, ki omogočajo delovanje otroških parlamentov, zlasti mentoricam in mentorjem v osnovnih šolah, regijskim koordinatorkam in koordinatorem otroških parlamentov ter Zvezi prijateljev mladine Slovenije. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so prispevali gradiva za udeležence, to so: Zveza prijateljev mladine Slovenije, Državni zbor Republike Slovenije, Slovenska fundacija za Unicef, Center za varnejši internet in projekt SAFE.si in Karierno središče. Hvala tudi vsem vam, dragi sovrstniki, da smo današnji dogodek pripeljali do konca. Ni pa še čisto konec: sedaj sledi foto termin, nato pa kosilo v dveh skupinah. Tisti, ki kosite v prvi skupini, se odpravite po foto terminu takoj v restavracijo, ki se nahaja v kletnih prostorih, druga skupina pa počaka v preddverju velike dvorane, kjer ima voden ogled Državnega zbora.

Torej, sedaj sledi foto termin: vse udeležence prosimo, da se zberete tu, v osrednjem okroglem delu dvorane in se s pomočjo sodelavcev Zveze prijateljev mladine Slovenije postavite v obliki številke 25, saj je danes 25., jubilejni, nacionalni otroški parlament. Stopite po trije skupaj vzporedno. K oblikovanju te številke ste povabljeni

tudi gostje. Prosim vas, da se postavite v sprednji del kroga, kjer boste na »frontni črti«. Vse prosim za sodelovanje, da se čim hitreje postavimo v formacijo, hvala.

....aplavz....

Zaključek: ob 14.10 uri

Udeleženci 25. nacionalnega parlamenta.

Utrinki.

Zapisali:

Sandra Debelak, študentka FU na praksi

Marija Judež, študentka FU na praksi

Aleksander Turk, študent FU na praksi

Uredila:

Petra Zega, strok. sodelavka ZPMS

Fotografije:

Barbara Žejavac/Državni zbor RS

Študentje na praksi

Gradivo, ki so ga prejeli mladi parlamentarci.

SEZNAM MLADIH PARLAMENTARCEV IN PARLAMENTARK 25. NACIONALNEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA

Regijsko območje: CELJE

Regijska koordinatorka: Dragica Poznič, MDPM Celje

RENEJA SARA	CENTRIH
KLARA EVA	DRAŠKOVIČ
NEJC	DREV
LARA	GOBEC
BRINA	JENČEK
MILA	KOTNIK
VID	PALČNIK
LANA	POŽLEP
ANJA	STOPAR, učenka novinarka

Regijsko območje: DOLENJSKA

Regijski koordinator: Janez Pavlin, DPM MOJCA Novo mesto

MIHA	BABIČ
CIRIL	CEROVŠEK
BRINA	KLOBČAVER
NINA	KNOLL
PETER ALOJZ	MARN
IDA	MUC
VERONIKA	PLUT
AJA	BARBIČ, učenka novinarka
AJDA	BLATNIK, učenka novinarka
LUKA	HADL, učenec novinar

Regijsko območje: JESENICE

Regijski koordinator: Boštjan Smukavec, ZDPM Jesenice

ZALA	TAMŠE
PATRICIJA	ŽUPANOVIČ
TARA	REMIH, učenka novinarka

Regijsko območje: KOPER

Regijska koordinatorka: Irena Morgan, DPM Koper

ARIJANNA	DI PALMA
PETER	KARAS
MATTIA	RUTAR
ANDREJA	SANDIČ, učenka novinarka

Regijsko območje: KOROŠKA

Regijska koordinatorka: Vesna Lujinović, DPM Koroške

MAŠA	BREZNIK
LUCIJAN	COKAN
SAŠO	JAMER
ALJAŽ	MESNER
JULIJA	PLANINŠIČ
MATIC	TURIČNIK
ŽAN	ADAM, učenec novinar

Regijsko območje: KRANJ

Regijski koordinator: Franc Kržan, DPM Kranj

HANA	BUJANOVIČ KOKOT
LEVA	JUG
DAVID	KOPAR
ANA	PAREŽANIN
META	POTOČNIK
PATRICIJA	RAZTRESEN
MATEJ	ROZMAN
MAŠA	STANONIK
LIA	BERCE, učenka novinarka
TINA	BRADEŠKO, učenka novinarka
NIKA	KRŽIŠNIK, učenka novinarka
JAN	SAJOVIC, učenec novinar

Regijsko območje: KRAS IN BRKINI

Regijska koordinatorka: Ana Pangos, MDPM Sežana

PIKA	BERNETIČ
LUCIJA	DAOLIO

Regijsko območje: KRŠKO (POSAVJE)

Regijski koordinator: Uroš Brezovšek, ZPM Krško

TILEN	BURJA
AJDA	ŠPANRING
EVA	ŽELEZNIK
ČRT	KRANJC, učenec novinar

Regijsko območje: LJUBLJANA (IN OKOLICA)

Regijska koordinatorka: Tanja Povšič, MZPM Ljubljana

ZARJA	CELARC
MAŠA	CERJAK
ANTON	ČUDEN
ŽIVA	JOVAN

ALJOŠA	KALACANOVIČ
ŽAN	KOPRIVEC PERJET
VALENTINA	LUNAR
NINA	MIKUŽ
DOMEN	PINTER
KARMEN	PIVK
MIHA	REMEC
MARTIN	RODE
KATARINA	SAJOVIC
MAJA	SELIŠKAR
ZARJA	SMOKVINA
JAKA	SMREKAR
ŽAN	SPRUK
URH	ŠTEMPIHAR JAZBEC
NADJA	ŠTRADJOT
KAJA	VRAKELJA LJUBOJA
AIKO	ZAKRAJŠEK, učenka novinarka

Regijsko območje: MARIBOR

Regijska koordinatorka: Kornelija Kaurin, ZPM Maribor

ZALA	ARZENŠEK
MAŠA	ČAČIĆ
MAJA	DRETAR
NOMI	HRAST
VERONIKA	KUKOVEC
STELA	KUŠAR
DOROTEA	PITTNER
LAURA	RAMŠAK
ENEJA	SAJKO
MARUŠA	SERNČ
EVA	HADNER, učenka novinarka

Regijsko območje: NOTRANJSKA

Regijska koordinatorka: Patricija Frlan, DPM Notranjska

NIKA	ČESNIK
SARA	BRADŠKO
ANOUK	HARTMANS
ANA	SAJOVIC
KATJUŠA	SIMČIČ
URH	LUKAN, učenec novinar

Regijsko območje: NOVA GORICA (SEVERNA PRIMORSKA)

Regijska koordinatorka: Iva Devetak, MDPM za Goriško

MIMI	ARCET
ANELA	BAJRIČ
SARA	ČEBRON
LIA	ČOTAR
ALEN	ČOTAR
PRIMOŽ	GOLJA
SABINA	JAPIČ
HANA	KOSOVEL
MIHA	POLANC
MATIJA	STIBILJ
ERAZEM	ŠAVLI
NEŽA	TRČEK
LUKA	VIŽIN
TEREZA	VUGA
TINKARA	BOŽIČ, učenka novinarka
ALJAŽ	LEBAN, učenec novinar
VIDA	KRAVANJA, učenka novinarka
NEŽA	RIJAVEC, učenka novinarka
NEŽA	VALENTINČIČ, učenka novinarka

Regijsko območje: ORMOŽ

Regijska koordinatorka: Aleksandra Kociper, MZPM Ormož

SEBASTIJAN	KIRIČ
ANA	KLINC

Regijsko območje: PIRAN

Regijska koordinatorka: Mojca Dolšak, DPM Piran

TIARA	STERGULC
-------	----------

Regijsko območje: POMURJE

Regijska koordinatorka: Mateja Leskovar Polanič, ODPM Ljutomer

TIA	HORVAT
MARKO	IRGOLIČ
MATIC	KRANJEC
ŽIGA	MEKIŠ RECEK
SARA	PERŠA
EVA	ŠKRBENTA
ROK	VEBERIČ
KRISTINA	ŽIŽEK
KLEMENTINA	KOSI, učenka novinarka

Regijsko območje: PTUJ

Regijska koordinatorka: Vojak Havlas, CID Ptuj

BLAŽ	BELŠAK
NIKA	MATJAŠIČ
TJAŠA	LORBEEK, učenka novinarka

Regijsko območje: ŠMARJE PRI JELŠAH

Regijska koordinatorka: Marinka Drofenik, OŠ Kozje

**regijski koordinatorji rotirajo - vsako leto se menjajo*

NIKA	GRADIŠEK
ANJA	RAJGL
MAJA	KRANJČIČ, učenka novinarka

Regijsko območje: VELENJE

Regijska koordinatorka: Kristina Kovač, MZPM Velenje

ANEJA	BUTINAR
PINA	DRŽAN
EVA	OJSTERŠEK
SARA	PUNGARTNIK GOLIČNIK
FILIP	RADIVOJEVIČ
MATEJ	ZIDARN
NIK	JEVŠNIK, učenec novinar

Regijsko območje: ZASAVJE

Regijska koordinatorka: Tjaša Vidergar, DPM Litija

**regijski koordinatorji rotirajo - vsako leto se menjajo*

BLAŽ	CESTNIK
KATJUŠA	PONEBŠEK
VALENTINA	TOMAŽIČ
ZALA	URBANIJA
ANA MARI	VIDMAR
NINA	PEČNIK, učenka novinarka